

Magánünnep

Kezdetben csupa nagybetűvel írtunk. Így: Nagy Októberi Szocialista Forradalom. Nimbuszán az első rést akkor ütöttük, valamikor a '70-es évek pangó időszakában, amikor rövidítve kezdtük írni: így: NOSZF. Elég rondán nézett így ki, de az ünnepi beszédek kerekése, a kitüntetések és jutalmak, hidegtálak az ünnep előestéjén még tarták, némileg ellensúlyozták elzüllesztését.

Alig egy-két éve újra változott a helyesírás. Nyelvészeink rádöbbentek, hogy a tulajdonnév kategóriába személynek, állatnak vagy dolognak azonosító és megkülönböztető szerepű, egyedi neve sorolható, s ebbe sehogy sem fér be egy forradalom. Ezért aztán elkezdjük csupa kisbetűvel írni, bár a koszorúzások, díszmenetek, fellobogóztató épületek, a munkaszüneti nap feledtette a köznévvé degradálódását.

Lapunknak ezen a helyén hosszú évek óta az ünnepre emlékeztető képek alatt színvonalas, vagy kevésbé jó vezércikkek méltatták november 7-ét. Az Ércbányász most nem pirosbetűs, s a vezércikk sem olyan szárnyaló, lelkesítő és fényes jelzőktől csillogó, mint amit megszoktunk. Inkább emlékeztető.

November 7-e magánünnep lett. Kinek-kinek szíve joga eldönteni, hogyan emlékszik vissza, s hogyan ünnepli az évfordulót. Az objektív értéke-

lés a történelem feladata, hiszen, hogy 1917. november 7-én forradalom volt, mely „megrengette a világot” azt senki sem tagadja. Van aki úgy értékeli, hogy ezzel kezdődött a társadalmi haladás új korszaka, az emberiség, igazi történelme. Van aki grandiózus történelmi kísérletnek ítéli az emberi élet jobbítása érdekében, mely végülis sikertelennek bizonyult, s van aki egyszerűen történelmi tévedésnek hiszi. Lenin, akit manapság mintha kevesebbet emlegetnénk, azt írta éppen hetven évvel ezelőtt: „... ne feledkezünk meg az alapvető történelmi összefüggésekről, s minden kérdést abból a szempontból vizsgáljunk, hogyan jött létre a szóbanforgó jelenség a történelem folyamán, milyen főbb szakaszokon ment át fejlődése során, s ennek a fejlődésnek szempontjából vizsgáljuk meg, hogy mivé lett most”.

Sokunknak ünnep ez a keddi munkanap. Nekünk, akik ezt a forradalmat valóban korszakváltásnak értékelik, akik a lehetőséget látják benne a társadalom jobbítására, akik vallják, az elmúlt 72 év nemcsak hibákat, bűnöket, tévedéseket, visszarendeződést, pangást hozott, de fejlődést, gazdagodást, szabadságot és demokráciát is. Aki nemcsak a ma súlyos gondjait, politikai dilemmáit, emberi tragédiáit látják, hanem biznak abban, hogy a szocializmus — melyhez a nagy október utat nyitott — olyan társadalom lesz, melyben minden egyén valóban jól érzi magát.

Kablár János

Gyulai Sándor, az UDSZ titkára beszámolóját tartja. Csöndör László felvétele

dolgozását. A Ságvári Endre Művelődési Ház megmentésére egy lehetőség felmerült, az OTP, van, egy 20–25 millió forintos alapítvány létrehozása. Kisebbségi tulajdonba vételére járható ut, Balatonfüred nagysága és állapota azonban kizárja ezt a lehetőséget.

Bírálta a szakszervezetek szétverésére irányuló törekvéseket, sürgette a szakszervezeti törvény megalkotását.

Varga Mihály vezérigazgató tájékoztatást adott a kormány döntéséről, és a vállalat jelenlegi helyzetéről.

Bánik Jenő (Szolgáltató üzem), a vállalkozási lehetőségekről szólt.

Dr. Tóth Sándor, a Baranya Megyei Tanács elnöke helyettese a kormánydöntés megyei hatását taglalta. A megyei tanács a racionális érdekegyeztető fórum megszűlését támogatva jól tudja, hogy nem lehet 7000 ember sorsával kísérletezni. A fórumban képviseltetik magukat az ÁBMH, az ágazati minisztériumok (Ipari, Belügy, Pénzügy) Tolna és Baranya megye tanácsa, Pécs és Komló város tanácsa. 50 helyi önkormányzat képviselőjében 1 fő és a MÉV-től 2 fő, valamint a szak-

szervezet, ezen felül a Magyar Hitelbank, az Ipari Fejlesztési Bank, az OTP, a megyei tanács három osztálya és szaktanácsadása. Kisebbségi tulajdonba vételére járható ut, Balatonfüred nagysága és állapota azonban kizárja ezt a lehetőséget.

Gaják Ferenc (ÉDÜ) bírálta a Regionális Érdekegyeztető Fórum tervét, mivel ott éppen az érintetteknek van a legkisebb érdekképviseletük. Kérte a testületet, bízva meg a vszb-t, dolgozzon ki olyan javaslatot, mely kizárja az érdeksértő döntéseket.

Vagyon József (IV. sz. bányász) a sok bizonytalanság miatt javasolta, az értekezlet szabjon határidőt a teljes feltételek közlésére a kormányzatnak. Felvetése, hogy a szakszervezeti tagdíj 70 százaléka maradjon az alapszervezetknél.

Zsíros József (III. sz. bányász) bírálta a BDSZ-t, hogy nem tud határozatainak érvényt szerezni. Kérelmet a vállalkozói, áttelepülési segély összegét.

Sára Elemér (Kutató-mélyfúró üzem), szövetszervező módosításokat javasolt az alapszabály tervezetbe.

Magyar István (Szolgáltató üzem) szavá tette,

(folytatás a 2. oldalon)

Még van remény Tervteljesítésről, optimizmusról, dollárokról

A vállalat felszámolását tudva nagyon sokan úgy gondolkodnak, nincsenek már tervteljesítési gondjaink. Dolgozunk, megfizetnek, miközben szép lassan megszűntetnek majd miniket. Ön is azt mondja, közböcs az ez évi tervteljesítésünk sikeres vagy gyenge eredménye? — kérdeztük Kolsovsky Rudolf műszaki vezérigazgató-helyettes.

— Nekünk ma a szovjet-magyar uránipari egyezmény alapján megkötött éves szállítási feladatunkat kell teljesíteni. Ez nem változott meg, a kormány a szállítási kötelezettség alól felmentést nem adott. Tehát nekünk úgy kell dolgoznunk, hogy a szerződésben megkötött éves mennyiséget a Szovjetunióba ki kell szállítani. Ez azért is szükséges, mert a vállalat pénzügyi kondíciói csak így teremthetnek meg.

— Az egészen más kérdés, hogy végeredményben bizonyos területeket leállítunk a negyedik negyedében. Így nem folytatjuk a feltárási tevékenységünket és a bányafúrás. Valamennyit fúrunk, de nem az eredeti tervnek megfelelően. Ezt pedig azért csináljuk, hogy bizonyos költségeinket — feltárási, bányafúrás megtakarítsuk.

— Tehát szó sincs arról, hogy a tervteljesítés közböcs lenne, és mindenképpen, legalábbis a tonna és fémkiló termelésben ne-

(folytatás a 3. oldalon)

Megalakult az Urán Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége

Október 14-én, a Ságvári Endre Művelődési Házban mintegy 160 fő szakszervezeti bizalmi részvételével ülésezett a vállalati öszzbizalmi testület.

Gyulai Sándor a MÉV Szakszervezeti Bizottságának titkára szóbeli beszámolót és kiegészítőt fűzött az UDSZ írásos alapszabályához és programtervezetéhez. Elmondta, hogy gondolkodásunkban ma meghatározó vállalatunk léte. A kormány szeptember 22-ei határozatát a szakszervezet demonstratív lépésnek ítéli, mely egy szocialista bálvány ledöntésére, a KGST-kapcsolatok leépítésére irányuló politikai lépés. Várhatóan évi 4–4,5 milliárd forintba kerül hosszú éveken keresztül. A kormány nem adott időt a vállalat mai vezetésének, hogy bizonyíthassa, túlélési

programmal megmenthető a vállalat.

A szakszervezeti szervek állásfoglalásai, levelezései, hatástalanok maradtak, így szükségesszerű volt a dolgozók demonstrációra mozgósítása. Ennek pozitív hatásai a kormánydöntésen is érezhetők.

Javasolta, hogy a testület mondja ki az UDSZ megalakulását, mely nem jelent a BDSZ-től való elfordulást, de már figyelembe veszi, hogy a vállalat több egységre való szétesése után is képes felvállalni a dolgozók érdekképviseletét, -védelmét.

Szólt a jogsegélyszolgálat változásáról, a lakástámogatás olyan értelmű módosulásáról, hogy a felfüggesztett kölcsön helyett javasolják a kamatmentes kölcsönt, és az egész lakástámogatási szabályzat át-

A hatóság tanácskozás küldötteinek egy csoportja.

Csőndör László felvétele

Megalakult a MaDISz mecsekaljai szervezete Ifjúsági rétegszervezet az érdekvédelemért

Több mint félszáz fiatal gyűlt össze azon a megismert küldöttértekezleten, amely a vállalatnál tevékenykedő ifjúsági szervezet további sorsáról határozott. Az október 12-én a Ságvári Endre Művelődési Házban tartott tanácskozás résztvevőit az elnöklő Zaklajda József köszöntötte, majd Hágenthurn József, aki küldöttként részt vett a pártkongresszuson, szölt röviden a fiatalokhoz.

Nem titkolta, a volt MSZMP tagokat szeretne volna megnyerni a Magyar Szocialista Párt programjának, annak a véleménynek hangot adva, hogy az új párt számít a fiatalokra és nem fog megfélemlíteni az ifjúságról.

Ezt követően Varju László a KISZ MŰV Tanácsának titkára számolt be a március 18-ai küldöttértekezlet óta végzett munkáról, az ifjúsági szervezet pénzügyi dolgairól.

Az eltelt meglehetősen rövid időszak munkájából kiemelte az Alkotó Ifjúság pályázat, az Ötlebörze és a vándorvetélkedő megrendezését, és szölt arról is, hogy a vállalat ifjúsági szervezetének a bevételei jelentősen meghaladták a tervezettet.

A két beszámolót a jelenlévők ellenszavazat nélkül elfogadták, majd megkezdődött a vita a „hogyan tovább”-ról, az ifjúsági szervezet jövőjéről.

A hozzászólásokból kintúnt, hogy az üzemi ifjúsági szervezetek — a III. sz. bányauzemet kivéve — gyakorlatilag szétestek. Ebben nagy szerepet játszott, hogy — különösen az uránbányászat megszüntetését célzó kormánydöntést követően — a fiatalok körében tovább nőtt a bizonytalanság és az elkeseredés.

Szölt erről Lakatos Zoltán is, aki elmondta, hogy a létszámleépítésnél nem az számít, hogy ki hogy dolgozik, hanem az, van e lakástartozása vagy várhatóan jogosult lesz e a végkielégítésre. Mit ér az az ígéret, hogy mindenki sorsával személy szerint foglalkozni fognak? — kérdezte és a fiatalok érdekvédel.

Hittel és hitellel

Plusz háromszáz(ötven) millió munkahelyteremtésre

Amint arról már lapunkban beszámoltunk, októberben a fővárosban írták alá azt a megállapodást, mely szerint az Ipari Fejlesztési Bank 300 millió forinttal segíti majd a mecsekl bányászat visszafelújítása során keletkező foglalkoztatási gondok enyhítését.

Ezt az összeget arra szánják, hogy munkahelyteremtő kölcsönökkel — melynek felső határa személyenként háromszáz ezer forint — támogassák a főként ipari jellegű vállalkozásokat.

Mint azt Gyimesi Józseftől, az IFB pécsi fiókjának vezetőjétől megtudtuk, ez a hitel kamatmentes — pontosabban a kamatterhetet az ÁBMH vállalta magára — és a kölcsönt négy év alatt kell visszafizetni. — A kölcsön nagy elő-

mi szervezetének megteremtését szorgalmazta.

Horváth Sándor a vállalat szakszervezeti bizottságának titkár-helyettese ez utóbbival kapcsolatban úgy vélekedett, hogy egy ifjúsági rétegszervezet hatékonyabban tudna működni a fiatalok érdekeinek képviselésében. Hivatkozott a rehabilitált dolgozók alig egy éve alakult rétegszervezetének eredményeire, akik ott vannak csaknem minden fórumon és hallatják is a hangjukat minden, a sorukra vonatkozó kérdésben.

A vita során azzal mindenki egyet értett, hogy a fiatalok érdekvédelmét, érdekképviselését meg kell erősíteni. A legtöbbben a rétegszervezet megalakítása mellett foglaltak állást, ám abban eltértek a vélemények — és heves vita kerekedett —, hogy mi legyen a korhatár.

A küldöttértekezlet végül is úgy határozott, hogy minden harmincöt év alatti dolgozó tagja lehet a vállalati ifjúsági rétegszervezetnek. Felhatalmazták az ifjúsági szervezet vezetőjét, hogy a két nappal később tartandó vállalati összbizalmi értekezleten az ifjúsági rétegszervezet megalakításának szándékát jelentse be.

A küldöttek határoztak arról is, hogy politikai tevékenységet szervezeti keretben a munkahelyen továbbiakban nem folytatnak. Lakóterületi szervezésben teszik majd ezt a jövőben, klubszerű jelleggel. Így a KISZ MŰV Tanácsa tovább nem működik, létrehozták viszont a MaDISz mecsekaljai szervezetét.

A testület elfogadta Varju László lemondását, aki szeptember óta már — mint MaDISz elnöke — a fővárosban tevékenykedik. A mecsekaljai szervezet elnökének az ő eddigi helyettesét, Zaklajda Józsefet választották. Az új elnökhelyettes Várnagy Ferenc lett. Döntés született arról is, hogy megbízásukat a jövőben nem főállásban, hanem társadalmi munkában látják el.

Nógrádi

(folytatás a 4. oldalon)

Döntött az összbizalmi testület

Megalakult az Urán Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége

Az összbizalmi értekezlet elnöksége.

(folytatás az 1. oldalról)

hogy az ország nem ismeri problémánkat, ezért nagyobb nyilvánosságra és összefogásra lenne szükség.

Temmert Csaba (Szolgáltató üzem) azt fejtette ki, hogy meg kell gondolni a veszélyes hulladékok ide- szállítását.

Misota Lajos (ÉDÜ) bírálta az Ipari Minisztériumot, mert képviselője újra nem vesz részt a tanácskozáson. Feltette a kérdést, az urán eladására miért nem 1979-ben kaptunk lehetőséget, amikor 110 dollár felett volt az ára. Bírálta a tömegkommunikációs eszközöket a közvélemény manipulálása miatt, s erre egy sor példát hozott fel.

Ferenc László (ÉDÜ) hozzászólásában kérte, a támogatásokba vonják be az uránkinyerésben dolgozókat is.

Lantos Pál (Szolgáltató üzem), bírálta az előkészítést, mivel az nem az alulról építkezés elvét tartja szem előtt. Sokallta a BDSZ-hez átutalt tagdíj mértékét. Több tájékoztatást vár Patacs-Nyugatról, a lakástámogatásról. Kifejtette: az ifjúság érdekképviselését nem szabad különválasztani az egész tagságtól.

Debreczeni Péter (Anyag- és áruforgalmi főosztály) indokoltan tartotta az új alapszabály tervezetet, mivel a vállalattól elkerült dolgozók érdekképviselése nem megoldott, sürgős intézkedést vár, s javasolja, ne engedjük, hogy az itt felszabaduló munkaerő újrahasonosítására kapott pénzt mások használják fel.

Várnagy Ferenc (MaDISz) az önálló érdekképviselési rétegszervezet szükségességét hangsúlyozta az UDSZ-en belül.

Gémes Zoltán (IV. sz. bányauzem) arra hívta fel a figyelmet, hogy ha a vállalat nyugat felé orientálódik, akkor erre a szakem-

dr. Tóth Sándor a Baranya megyei Tanács elnökhelyettese.

bereknek már fel kellene készülniük. Bírálta a korlátokat, melyek saját dolgozóink tájékoztatását is eredményezték, valamint a lakástámogatás jelenlegi rendszerét.

Orosz József a BDSZ titkára azt fejtette ki, hogy a bányászat ma politikai döntés áldozata, hiszen az összállami támogatáson (253 milliárd forint) belül csupán 4-5 százalékot emészt fel a bányászat, a propagandában mégis mindenütt úgy jelenik meg, hogy ő a felelős a költségvetés hiányáért. Megértéséről biztosította azokat, akik türelmetlenek, mégis türelmet kért, hiszen jobb egy később meghozott, de átgondolt, véleményezett döntés, mint egy elkapkodott.

Szemán István (Szolgáltató üzem) kifejtette, hogy a rehabilitált rétegszervezet jelenlévő küldöttei nem dönthetnek az egész tagságuk nevében, ezért kérte, halasszák el a döntést.

Bán Gábor (Szolgáltató üzem) kérte az öntödében dolgozók munkaidejének csökkentését.

Gönczör Zoltán (V. sz. bányauzem) javasolta, bízzák meg a vszb apparátusát, fogalmazzon egy levelet a Minisztertanács elnökének, melyben határidőt vszb titkár képviseli szab a bizonytalansági állapot felszámolására.

K. J.

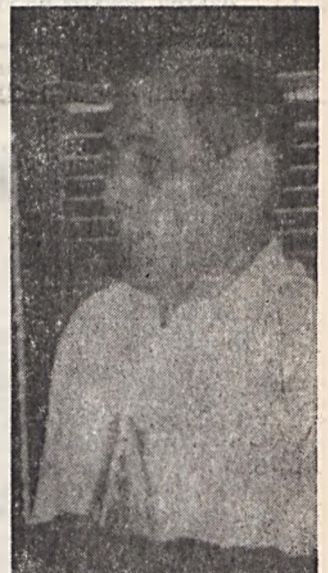
A felvetődött kérdésekre válaszolt, a javaslatokra reagált, dr. Tóth Sándor, Varga Mihály, és Gyulai Sándor. Ezután az összbizalmi értekezlet szavazattöbbséggel elfogadta a beszámolót, az alapszabályt, a szövetség nevét, a csatlakozási pontot, a kizárás feltételét, az évi összbizalmi értekezlet megtartását, mint minimumot.

Második napirendi pontban az értekezlet egyhangúlag elfogadta a számvizsgáló bizottság jelentését az 1985-1989. évi munkáról, megválasztotta a vállalati pénzügyi ellenőrző bizottság elnökének Óvári Györgyöt, tagjainak Hermeszt Bélát és Boglári Józsefnét.

Ezután a BDSZ kongresszusi küldöttek és a BDSZ Szövetségi Tanács tagjainak megválasztották Szabó

Zsíros József III. sz. bányauzemi küldött.

Gaják Ferenc Ércdúsító üzemi küldött.

Csöndör László felvételei

Vagyon József IV. sz. bányauzemi küldött.

Bánik Jenő Szolgáltató üzemi küldött.

ERCBÁNYÁSZ

A Mecsekl
Ercbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-331
Vállalati telefon: 33-53
Kiadja:
a Baranya Megyei
Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs.
38-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti
bizalmiaknál
Ny-623-4

Tervteljesítésről, optimizmusról, dollárokról

(folytatás az 1. oldalról)

küny az eredeti terv szerint kell dolgoznunk. Azzal, hogy felhagytuk a bányafúrást, feltárást, ezzel bizonyos számú embert át tudunk csoportosítani fejtési munkára, aminek a végzése meghatározó feladat számunkra.

— Tényleg, túl a kormánydöntés után, Ön még mindig optimista a vállalat sorsát, jövőjét illetően? Mert hát eddig bizott a vállalat, a bányászat megmaradásában.

— Változatlanul bizom, mert még a mai napig — akár van kormánydöntés, akár nem — nem tudom elképzelni, hogy ezt az ércvagyont ami e kis ország határain belül van, fel szabad adni. Lehetséges, ha ma kellene arról dönteni, hogy megnyissuk-e az uránbányát vagy sem, azt mondanám nem szabad. De ha már egyszer itt van ez a létesítmény, ez az objektum, ez a felkészült fizikai és műszaki gárda, akkor azt mondom, ezt a bányászatkodást vétek abbahagyni.

— Ezért bizom abban, hátha valaki meggondolja magát vagy jobban átgondolja ezt a kérdést.

— Sokan tudják, tudni vélik, még mindig van remény nyugati segítségre. Sejtetne-e az ilyen irányú tárgyalásokról valamennyit?

— Hát látja, ez a másik oka annak, hogy bizakodom, mert egyre inkább körvonalazódnak olyan lehetőségek, hogy esetleg nyugati közreműködéssel talpon maradjunk. Folyamatosan tárgyalásban vagyunk velük az uránkoncentrátum eladásá ügyében. Azért is bizom mostanában egyre inkább, mert mi elmondtuk, hogy napi áron az uránt nem tudjuk eladni, mert akkor ugyanoda kerülünk, mint most a Szovjetunióval. Azért is bizom most, mert annak ellenére, hogy ezt kijelentettük, ilyen olcsó áron — 25—30 dollár/kilogramm — nem tudjuk eladni, csak egy hosszútávú szerződéses ár keretében tudjuk értékesíteni. Ennek ellenére például most meghívtak engem Frankfurtba tárgyalni. Azzal a tudattal hívtak meg, hogy tudják, az előbb említett árról nem tárgyalunk.

— A másik az, hogy komoly érdeklődést mutatnak az iránt, hogy ők tökével részesedést vállalnának, közös vállalat keretében a Mecseki Ércbányászati Vállalattal. Ezért valószínűleg október végén, november elején idejön hozzánk egy nagyon komoly, talán a világ harmadik, vagy második legnagyobb uránfoglaló cége, aki már a vállalatunkat akarja megismerni. Ezért nekünk nagyon jól, precízen, továbbra is olyan ütemben, bizottsággal, olyan renddel kell dolgozni mint eddig, mert ezek most árgus szemmel fogják megnézni a vállalatot. Egészen attól, hogy miként

csináljuk a geológiai kutatásunkat, hogyan tartjuk azt nyilván, de ugyan így az érckészletünket, milyenek a szállítási lehetőségek, a feltárási rendszerünk, a munkahelyeink, a vágatok keresztmetszete, szellőztetése és milyen általában a bányarendünk.

— Ezeket ők nagyon keményen fogják beletenni a mérleg egyik serpenyőjébe, s ezért mondom, hogy nem szabad elhagyni magunkat, ha talpon akarunk maradni, meg élni.

— Ugyanaz a cég jön ide „körülnézni”, mint akikkel Ön tárgyalni megy a napokban Frankfurtba?

— Nem, ez két különböző cég. Nincs közük egymáshoz.

— A kormánydöntés értelmében egy évünk van a termelés befejezésére. Környezetvédelmi szempontból elegendőnek tartja ezt az időt? Arról nem is beszélve, hogy mind többen hagyják el a süllyedő hajót.

— A termelést '90 év végére befejezzük, elvileg tehát nem bányászunk. A környezetvédelemmel, biztonsággal összefüggő termelést, vagy ha úgy tetszik, munkákat viszont folytatni kell, azaz be kell fejezni az ércestek, ércelencsék lefejtését. Ez nem dátumhoz, hanem szempontokhoz kötött munkafolyamat. Most dolgozunk azon, hogy melyek azok az ércelencsék amelyeket ilyen szempontból mindenképpen le kell fejteni. Így tehát környezetvédelmi szempontból nincs szó egy évről, s így arról sem kell beszélni, hogy elegendő-e ez az idő. Mind ez több éves munkát jelent ha csak be nem jön az optimizmusom.

— Természetesen azt is ki lehet jelenteni, hogy holnapról nem száll le senki, semmit nem csinálunk, nem szívattyúzunk, s úgy ahogy van, mindent ott hagyunk. De ennek hatásait 5—8 év múlva nem meri senki sem felvállalni, azt a felelősséget, amikor már visszafordíthatatlan folyamatok játszódnak le a bányákban.

— A süllyedő hajó nagy gond. Azért mert ha valami partner bejönne, s akár kisvállalat, akár hosszútávú szerződés — hangsúlyozom megfelelő áron — formájában, lehet, addigra olyan gondunk lesz, hogy nem lesz kivel dolgozni. Jövő év márciusig kellene felvállalni a rizikót azoknak, akiknek szándékában áll elhagyni a vállalatot, hiszen addigra megtudjuk mondani, maradunk-e. Ha a nyugati üzlet nem jön össze, én is azt mondom, be kell zárni a vállalatot, jöllehet továbbra sem fogok egyetérteni ezzel. De addig mindenkiben kellene, hogy legyen annyi remény, annyi kitartás, hogy van még lehetőség. Mert ha esetleg a nyugati üzlet bejön, lehet belőlünk még jól prosperáló vállalat.

— Köszönöm a beszélgetést.

Veress Tamás

Felhasználás az MSZP kongresszusán

Kablár János: „Hazai nyersanyagokra is építünk”!

„A magyar bányászok nem a nemzet eltartottjai, hanem szenvedő alanyai egy átrendező, sok adóssággal terhelt bizonytalan gazdaságnak” — hangzott el a múlt év országos bányásznap ünnepségén. Engem másodmagammal egy olyan nagyvállalat 1200 mélységesen csalódott párttagja küldött ide, mely már nemcsak szenvedő alany, hanem áldozat.

Az uránbányászat felhagyásának bejelentése nem kevés emberből a „na végre, történiék valami a veszteséges vállalatok felszámolása ügyében” örömteli reagálást váltotta ki. Jó szándékkal nem kívánom nekik, hogy megérjék azt az érzést, melyet Pécssett és a térségben érez több mint 6000 ember és családja. Am ez csak a dolog emberi oldala, amit nem kezelhetünk könnyedén, de bízunk benne, hogy a kormányzat hasonlóképpen tesz majd. Egyelőre tény, hogy jószándékban nincs hiány.

Lesz végkielégítés, átképzési, lakóhelyváltoztatási segély, vállalkozói, újrakezdési kölcsön. Mindent megtesz a kormányzat az ipar-szerkezet átalakítását szolgáló változásokért, melyek alapvetően a felszabaduló munkaerő, szén- és ércbányászok segítségét célozzák.

Persze, sok kérdés is megfogalmazódik ezzel kapcsolatban: mire képezzük át az egészségét a föld alatt hagyott bányászt, az élete

delén túljáró speciálisan képzett műszaki szakembert? Mire lesz elég a végkielégítés, hová változtatson lakóhelyet a meggyökeresedett baranyai lakos? Aki a bányászatra adta a fejét mire vállalkozzon? És milyen iparszerkezet-változást hozhat 300 000 forint vállalkozói kölcsön, amikor ma egy közepes színvonalú munkahely létesítése 1 millió forint, egy csúcs-színvonalú pedig legalább 2 és fél millió?

Eppen ezért aggodom, hogy a miniszterelnök elvtárs úgy tudja, hogy ha nehez is, de a szerkezetváltás fájdalmas folyamatát elfogadják a Mecsekben.

Am én ezekkel nem akarok érvelni, hiszen több vándor is ért bennünket, hogy elsősorban az érzelmekre akarunk hatni. A döntés azonban korántsem csupán érzelmi kihatású. A másik oldal, melyről kevesebb szó esik, mit veszíthet a nagyobb család, a nemzet ezzel a döntéssel.

Ma a működő bányászterületén beruházás

szempontjából szinte teljesen kész urán fémkészlet értéke különböző számítások szerint 1,1—1,4 milliárd dollár, más módon fogalmazva, a mai 1760 MW kapacitású paksi atomerőművet 72 évig tudja ellátni alapanyagával. Ehhez még meg kell említenem, hogy a vállalat jelenleg 4,3 milliárd forintos nettó állóeszköz-állományából csupán 1 milliárdnyi menthető meg, a többi az enyészete. Tovább menve, itt létrejött, kinevelődött az uránbányászatra és -dúsításra specializálódott szakembergárda 30 év alatt megszerzett tudása, tapasztalata megy veszendőbe. De még szólnom kell az ellátási biztonságról. A mai magyar energiafelhasználás közel fele behozataltól származik. A hazai termelésben az atomenergia részaránya 47,6 százalék, és idővel feltétlenül tovább növekszik. Ezt indokolja az alacsony önköltség, az egyéb energiaforrások kimerülése, és mint legbiztosabb energiaellátási mód, a környezetvédelmi szempontok is. Nemzetközi szakirodalom tanúsít-

ja, hogy a világ országai mekkora erőfeszítéseket tettek azért, hogy uránellátásukat biztonságossá tegyék, ezt teszik most is, bizonyos túlkínálati piachelyzetben, mi pedig éppen most mondunk le erről a háttérrel. Azt már csak éppen megemlítem, hogy egy 1000 MW-os erőmű földalatti termelésű szénrel ellátásához 19 100 fő, míg uránbányánál csak 2 900 fő szükséges.

E tényezők költségkihatásaival, újatermelésének árával érvelek, amikor azt mondom, ne nagyon örüljön senki az ilyesfajta szerkezetátalakításnak. Ebben a gazdasági helyzetben, amikor annyi mindenről le kell mondanunk, nem juthatunk olyan zsákutcába, amikor a villanyvilágítás, meleg lakás is megkérdőjeleződik. Ezért kérjük — ehhez a megyei párttervezetlet felhatalmazását is bírnak — pártunk támogassa egy hosszútávú, a hazai nyersanyagokra is építő, komoly gazdasági számításokkal alátámasztott energiapolitika kidolgozását.

Vállalatunk küldöttei a kongresszuson idő hiányában nem kaptak szót, ezért a hozzászólást levél formájában eljuttatták Németh Miklós miniszterelnöknek és a szerkesztő bizottságnak.

Vállalatunk javaslatai a Regionális Egyeztető Fórumnak

A Mecseki Ércbányászati Vállalat tevékenységével, felszámolásával összefüggő problémák megoldása érdekében a vállalat vezetése az alábbi témák tárgyalását javasolja a Regionális Egyeztető Fórum részére, hogy ennek alapján megfelelő előterjesztések kerüljenek az illetékes szervek elé:

1. Rendeletet kell alkotni a MÉV dolgozóinak végkielégítésére. Meg kell határozni a jogosultak körét, a végkielégítés differenciált mértékét, a forrását, a rendelkezés hatályba lépésének időpontját.

2. Lehetőséget kell adni a MÉV-nél megrokkant 50 százalékos munkaképesség csökkenést elért dolgozók rokkantsági nyugdíjba helyezésére.

3. Rendezni kell azt a problémát, hogy az eddig MÉV költségei terhére folyósított bányászati keresetkiegészítés a társadalombiztosítást terhelje. (Legyen járadék.) Jogszabályi módosítást kell készíteni, hogy a 3000, illetve 4000 muszakot még el nem ért bányászok részleges bányászati keresetkiegészítésben részesüljenek. Ehhez meg kell határozni azt a küszöbértéket (a minimális teljesített föld alatti muszakot), amelyre még bányászati keresetkiegészítés fizethető.

4. Módosítani szükséges a munkanélküli segélyre vonatkozó rendelkezést. Lehetővé kell adni arra, hogy az átmenetileg munka nélkül maradó rehabilitált bányászoknál a munkanélküli segély összegének megállapításakor a részükre folyósított keresetkiegészítést is figyelembe vegyék, a

munkanélküli segély felső határa a folyósított keresetkiegészítéssel túlléphető legyen.

5. A Mecseki Ércbányászati Vállalatnál a nyugdíjasoknak a szénjárandóság összegét nyugdíjkiegészítésként kell folyósítani, az öregségi, rokkantsági nyugdíjjal együtt. Ugyancsak nyugdíjkiegészítésként kapnak meg a szénjárandóságot a bányászati keresetkiegészítésben részesülő dolgozók, miután ők is járadékot kapják meg a bányászati keresetkiegészítést. Egészségügyi szolgálat nyugdíjasaira is vonatkozik a módosítás.

6. Az eddig folyósított keresetkiegészítést rehabilitációs járadékká kell átalakítani. A módosítás keretében el kell érni, hogy a dolgozó ne legyen kötelezve a járadék folyósítás mellett munkavégzésre. A reálérték megtartása érdekében évente rendszeresen növelni kell a járadék összegét. A jelenleg rehabilitációs keresetkiegészítésben részesülő dolgozó — amennyiben rendelkezik 3000, illetve 4000 föld alatt teljesített muszakkal — választhassa a bányászati keresetkiegészítés folyósítását.

7. Meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy már a feltételekkel rendelkező (3000—4000 muszakot teljesített) de már nem a föld alatt foglalkoztatott vállalati dolgozók is igénybe vehessék a bányászat keresetkiegészítést, amennyiben munkájuk feleslegessé válik.

8. Lehetővé kell tenni, hogy a bányászati keresetkiegészítésben részesülő föld alatti állományú szellemi (műszaki) dolgozók a nyugdíjba vonulásuk ide-

jén a szakmai átlagkereset alapján kapják meg a nyugdíjukat.

9. Rendelet jelenleg nem teszi lehetővé, a foglalkoztatási alap felhasználását a korengedményes nyugdíjazásnál. A nyugdíj 50 százaléka csak a veszteséges vállalatok igényelhetik a foglalkoztatási alappól. Vállalatunknak 1988-ban minimális nyeresége volt, így kiesik a pályázati lehetőségéből. Rendezni kell, hogy a rendeletet módosítsák és kapjunk lehetőséget az alap igénybevételére. Rendezni kell továbbá, hogy a korengedményes nyugdíjak 100 százaléka a társadalombiztosítás átvállalja, vagy a Foglalkoztatási Alapot terhelje.

10. Az MT határozat nem foglalkozik a MÉV által folyósított különféle kártérítések forrásával, a vállalat felszámolása után, ezért jogszabály készítésével rendelkezni kell a baleseti kártérítés, a különféle foglalkozási betegségek (szilikózis, vibráció, halláskárosodás) miatt folyósított kártérítések forrását.

11. Rendelet szerint nem lehet felmondással megszüntetni a dolgozó munkaviszonyát, ha a munkaképesség-változás az 50 százalékot eléri, amíg baleseti járadékban részesül, gumókoros beteg, amíg foglalkoztatási tilalma van.

12. A felmondási korlátok alól felmentést kell kapni a vállalatnak. Rendezni kell, hogy a passzív állományú dolgozóknak (gyed, gyes, katonai, fizetés nélküli szabadság, tartós beteg stb.) ki lesz a jogutódja, ha az üzem, vagy a vállalat megszűnik.

13. Ki kell dolgozni az

átköltözési támogatás rendszerét. Módosítani kell — az kedvezőbbé kell tenni — az újrakezdési kölcsönt a MÉV dolgozói részére.

14. A munkahelyteremtő beruházási keret igénybevételének feltételeit ki kell dolgozni. Biztosítani kell, hogy a MÉV-nél feleslegessé vált dolgozók előnyt élvezzenek a támogatási keret felhasználásánál. Ezek elveit is ki kell alakítani.

15. Meg kell vizsgálni a MÉV által támogatott és a lakosság által is igénybe vett kulturális, szociális, egészségügyi, sportintézmények működési feltételeit, a MÉV támogatás összegét — amely a jövőben elmarad — más forrásokból kell biztosítani. Rendezni kell, hogy a MÉV-ből kiváló részlegek dolgozói milyen feltételekkel vehetik igénybe a létesítményeket.

16. Továbbra is fenn kell tartani a MÉV üzemegészségügyi szolgálatot. Ki kell alakítani az új feladatkörét, át kell vállalni a MÉV által fizetett dolgozók bérét, járulékait.

17. A lakásépítési támogatásban részesülő dolgozóknál felül kell vizsgálni az OTP hitelpolitikai elveit. A lehetőségek szerint növelni kell a hiteltörlesztés idejét (a részletfizetést kell csökkenteni) a dolgozók megváltozott anyagi helyzetét figyelembe véve.

18. Rendezni kell a MÉV-vel szerződést kötött ösztöndíjas tanulók sorsát.

19. Rendezni kell a rövidített katonai szolgálat miatt meghatározott földalatti munkát vállaló dolgozók sorsát, akik önhibájukon kívül nem tudnak eleget tenni a szerződésben vállalt kötelezettségüknek.

Kongresszusi legek

A legnagyobb meglepetés:

A kongresszus hivatásos megnyitóját elõtt, 5-én este háromórás vitában ügyrendi kérdéseket tárgyalunk. A szavazatszámolás bogya-korlása érdekében egy rész-kérdésről megszavaztatták a küldötteket. Az elnök elrendelte, az szavazzon, aki egyetért a javaslattal. Ezt összeszámolták, számítógépre tárolták, majd megjelent a nagy képernyõn: igennel szavazott 82,7 százalék, nemmel 6,3 százalék, tartózkodott 11 százalék. Így tudtuk meg, a számítógép olyan okos, hogy arra is válaszol, amit nem is kérdeznek tőle.

A legnagyobb félreértés:

Ha valamelyik felszólaló túl sok általánosságot mondott, vagy túllépte az idejét, a küldöttek ütemes tapssal figyelmeztették erre. Dr. Udvarhelyi László budapesti küldött szavaiba beletapsolt a kongresszus, s õ tudva kötelességét le akart vonulni az emelvényrõl, azt gondolván, lejárt az ideje. A hallgatóság derültsége és tapsa állította meg, s ébresztette rá, hogy kivételesen a taps tetszésnyilvánítás volt. Visszament, és nagy sikerrel fejezte be hozzászólását.

A legnépszerűbb elnök:

A levezetõ elnökök nem mindig voltak feladatuk magaslatán. Olyan is akadt, akit fel kellett kérni, adja át helyét másnak, mert szétfolyt kezében a munka. Teljes meglepéssel fogadta a kongresszus Gönci János budapesti küldött elnökét, aki szellemesen, kedvesen, fesztellenül, de határozottan vezette az elsõ bonyolult, ügyrendi viták, szavazásokban bővelkedõ részét.

Hittel és hitellel

(folytatás a 2. oldalról)

módon juthat a dolgozó ilyen kölcsönkhöz. Mi ettõl egy kicsit el szeretnénk térni. Nem fogunk például ragaszkodni a munkaerõ-közvetítõ szerv igazolásához, hisz a bányák bezárásáról már döntött a kormány. Tervezzük azt is, hogy még a kilépés, a felmondás elõtt folyamatba lehessen helyezni a kölcsön esetleges elindítását.

A visszafizetés módjáról szólva a fiókvezetõ elmondta, hogy az ipar területén van olyan gyors megterülés, hogy a kölcsönt négy év alatt vissza lehet fizetni. Az, hogy milyen részletekben, még nem eldöntött, lehet, hogy fél-évente, lehet, hogy negyed-évenként kell majd a törlesztõ részt befizetni. Természetesen ellenõrzi a hitel felhasználását. Amennyiben a vállalkozó a kölcsönt a kölcsönszerződésben meghatározott céltól eltérõ módon használja fel, akkor a kamat és egyéb bankköltség megfizetése, a kölcsön felvételének idõpontjától öt terhel.

Az Ipari Fejlesztési Bank

A legpluralistább történet.

Árpási Zoltán, Békés megyei küldött elmondta, hogy idejövetele elõtt a falu plébánosa a következõt mondta neki: — Fõszerkesztõ úr, imádkozom a pártjáért, mert úgy tûnik, e nélkül a párt nélkül nem tud kijutni az ország a válságból.

A legfrappánsabb szimbólum:

Katona Béla budapesti küldött a párt jellegének, arculatának egyértelmûvé tételéhez a következõt fûzte hozzá. Pirooska óta senki sem nézi a farkast nagyanyónak attól, hogy az kalapot tesz a fejére.

A legszellemesebb szóközi fordulat:

Kalina József, Heves megyei küldött arra hívta fel a kongresszus figyelmét, hogy gondoljon döntésekor a párttagságra is, emlékeztetve az egykori hadvezérré, aki kijelentette: még egy ilyen gyõzelem, és nem marad katonám. Ekkor az órára nézett, mely a hozzászólási idõt mutatta, s azt mondta: Most látom, hogy nekem meg idõm nem maradt tovább, köszönöm a figyelmet.

A legtanulságosabb történet:

Ezt Bihari István küldött mondta el: A szegényember hármát kívánhatott a jó tündértõl. Mivel nem volt vele a felesége, ezért a következõket kérte: Demokrácia, jogállam, szocializmus (a kongresszus jelszava). A jó tündér teljesítette a három kívánságot, ám ettõl a szegényember maradt.

A legigazabb óhaj:

Nyers Rezsõ, a párt elnök mondta: Szép listát halloztam itt (Németh Miklós hozzászólásában) a kormány eddigi teljesítményeirõl. En szerintem gyarapítani kell ezt!

ugyanakkor egy másik konstrukcióval segíti a vállalkozásokat.

— Létrehoztunk egy külön ötvenmillió vállalkozási alapot — mondja Gyimesi Józsefné. — Ezzel az összeggel olyan életképes ipari vállalkozásokat szeretnénk támogatni, amelyek a piaci versenyben különösen életképesnek bizonyulnak. Ennél a hitelkonstrukciónál a kamatok ötven százalékát az Ipari Minisztérium finanszírozza. A kölcsönök legmagasabb összege itt esetenként hat-hétszáz ezer forint lehet. Ezeknél a vállalkozásoknál harminc százalékos saját erõt írunk elõ. Tehát ilyen hitelt csak azoknak folyósítunk, akik valamennyi tőkével már eleve rendelkeznek. Azonban itt is rugalmasak szeretnénk maradni. Tehát, aki olyan életképes ötlettel jön hozzánk, amelyben mi is fantáziát látunk, akkor nem ragaszkodunk a harminc százalékos saját erõhöz, pontosabban ha nincs pénze, akkor a 300 ezer forintos munkahelyteremtõ kölcsönt is saját erõnek ismerjük el.

N. G.

A 33-95 éjjel-nappal hívható Munkaügyi szolgáltató iroda a Központban

Tanácsadástól az ügyintézésig

Október második óta a munkaügyi szolgáltató iroda egy kihelyezett csoportja működik vállalatunknál azzal a céllal, hogy tanácsadással, naprakész információkkal segítsék megoldani dolgozóink problémáit a felszámolás ideje alatt.

A csoport tagjai részben vállalatunkon kívüliek — orvos, társadalombiztosítási szakember, szakmunkásképzõ intézeti tanárok, — de itt tevékenykedik a MÉV jogsegélyszolgálatának egy képviselõje, és a személyzeti osztály egy munkatársa is.

Tevékenységük igen széles körû, hisz amellett, hogy választ adnak munkajogi és társadalombiztosítási kérdésekre, tanácsokkal is ellátják a hozzájuk fordulókat.

Például naprakész kimutatásuk van arról is, hogy milyen szakmával, hol és mennyiért lehet elhelyezkedni a megyében. Jelenleg például jónéhány vállalat tudna foglalkoztatni lakatosokat és esztergályosokat, igaz a kereseti lehetőség nem túlságosan csábító, hat-nyolcezer forint.

A KIOSZ ígérete szerint novembertõl már olyan tanácsot is tudnak majd adni a dolgozóinknak, hogy milyen vállalkozásba érde-

mes kezdeni. Milyen tevékenységre van még kereset, melyek milyen szakmához kötöttek, és melyeket lehet szakképzéssel nélkül is gyakorolni.

Feltehetőleg a közeljövõben születik egy sor új jogszabály — így a végkielégítés mértékérõl, a bányászati keresetkiegészítésrõl a korongedmenyes nyugdíjazásról stb. — amelyek hatályba lépésével egy sor kérdés rendezõdik, egyelőre azonban a csoport tagjai sem tudnak többet mondani, mint ami a korábbi rendeletekben áll.

A vállalat minden egyes dolgozójának problémáját szeretnénk megnyugtatóan rendezni. A munkanélküli segélytõl az átképzésig, a rehabilitációtól a vállalkozásokig sokrétû segítséget tudnak nyújtani a hozzájuk fordulóknak.

Az iroda a MÉV Központ földszint 8. szám alatt várja az ügyfeleit munkanapokon reggel héttõl 15 óra 21 percig. A hivatali idõn túl egy üzenetrõgzítõ mûködik, amely a 33-95-ös telefonszámon hívható. Az érdeklõdõk kérdéseire, ha megadják, hol és mikor hívhatók vissza, telefonon is választ adnak a csoport tagjai.

— n —

Mûvelõdjünk szórakozzunk

A Ságvári Endre Mûvelõdési Ház november havi mûsorából:

1—22-ig a stúdiogalériában a mûvelõdési ház fotokörének kiállítása.

1-én fél 4 órakor Csipkerõzsika. Zenés mesejáték két részben.

2-án 16 órakor Video Klub.

5-én 10 órakor Csipkerõzsika.

6-án 17 órakor a képzõmûvészeti mûhely esztétikai előadásorozatában Lantos Ferenc alkotóműhelye.

8-án fél 4 órakor Csipkerõzsika.

12-én 10 órakor Csipkerõzsika.

15-én fél 4 órakor Csipkerõzsika.

Ságvári Mozi

4-én Végzetes vonzerõ (amerikai film)

5-én James Bond (amerikai film)

11-én 16 órakor A vadon (amerikai film)

11-én 18 órakor Koktail (amerikai film)

12-én 16 órakor A vadon 18 órakor Koktail

Az Apáczai Csere János Nevelési Központ mozimûsorából

5-én Eastvicki boszorkányok (amerikai horror)

6-án Magányos farkas (amerikai film)

12-én A Beverli Hills-i zsaru (amerikai film)

13-án A légy (amerikai horror)

A vállalat az áldozati oltáron

Gyulai Sándor, a szak szervezeti bizottság titkára a Bányamunkás címû lap júniusi számában a hazai bányászat helyzetérõl nyilatkozott. Arról, hogy milyenek látja azt, mi a véleménye az uránbányászat felszámolásáról, közgazdászként mit szól a veszteségesnek kikiáltott bányavállalatokról. Minden mondata a bányásztársadalmat érintõ lényegre szorított.

— Akkori nyilatkozata óta változott-e véleménye a magyar bányászat helyzetérõl?

— Nem változott sõt, bizonyos szempontból a kormányzati döntés a vállalatunkra nézve, a nógrádi szénbányák bezárására hozott kormányhatározat csak tovább fokozták meg nem értésemet. Akkor, amikor az angol bányászszakértõk határkölségre való vizsgálatát figyelmen kívül hagyják, ami majdnem fillérré megegyezik a hazai szakemberek által készített határkölséggel. Ami azt jelenti, hogy körülbelül negyven százalékkal kellene megemlíni a termelõi árat.

— Erre a kormány nem hajlandó, de akkor mi tud változni? Semmi! Így ne csodálkozzon, hogy a véleményem sem változott. Sõt a helyzet azóta csak keményedett. Tehát minden olyan eszközt a bányászszakszervezetnek igénybe kellene vennie, ami az igazának a bizonyítását és igazságának a bizonyítására történõ felhívást elősegíti.

— Nem tudok mást mondani ma sem, mint amit mondtam a korábbiakban is. Logikátlanak, át nem gondoltnak, kapkodónak, demonstratív jellegûnek tartom a kormánynak a bányászatra hozott intézkedéseit.

— Továbbra is fenntartom, hogy ebben benne van a nagyüzemi munkás-

ság szétverése, a szocialista bálványok ledöntése, és mint program — a KGST-bõl való kiszakadás. Miért a legerõsebb, a legintenzívebb KGST kapcsolatokkal rendelkező vállalatok problematikája kerül jelen pillanatban elõtérbe? Nem csak gazdasági megfontolás ez, több annál, politikai.

— Milyennek látja a szakszervezet és a kormány viszonyát?

Nálunk mindig léteznek olyan fogalmak, amelyekbe soha sem akarjuk belevetni az ott lévõ embereket. A szakszervezet négy millió tagot számlál, de a viszony az a szakszervezet és a kormány tisztviselõi között mit mondjak, nem felhõlten... Úgy gondolom, ebben nagyon sok hatalmi és presztizs vetélkedés van jelen pillanatban. A szakszervezet sem találja még meg azt a módszert, munkaformát, amit a kormánnyal szemben, vagy a kormánnyal együtt kellene folytatnia.

— Nem kívánom fokozni az Ön által az elõbbiekben már elmondottakat, de röviden összegezve, milyennek látja most a bányászat helyzetét?

— Tragikusnak. Egyes hibás döntéseket, amelyek az elmúlt évtizedben történtek, a bányászaton kívánják behozni, ezért a bányászatot igyekeznek felelõssé tenni. Nem véve figyelembe továbbra sem, hogy saját energiaforrázó, energia termelés nélkül kiszolgáltatott lesz az ország. Eddig is csapatokra voltunk ráállítva, amelyeket el lehet zárni, s ez nem csak gazdasági döntések kényszerítését hozhatja, hanem politikai, ideológiai és más döntéseket is. Ez ez kiszolgáltatottság — mondotta befejezésül Gyulai Sándor.

v. t.

Egy kőszai hír kapcsán Kanada még mindig messze van

Bányászatainkban híre ment, hogy — ha csõpp hazánkban nem is, de külföldön — igencsak kelendõ a magyar uránbányász, és jelentkezni lehet Svájcba, és illetõleg Kanadába, külszíni munkára.

A hír igazságtartalmát kételkedve fogadók táborába azt a már klasszikusnak számító viccet emlegette. miszerint az Alma-atai rádió cáfolta, hogy Moszkvában Mercédeseket osztogatnak.

A bányászok helyzete azonban korántsem vicces, így megpróbáltunk utána járni a dolognak. Erdi Krausz Gábort a MÉV szervezési és számítástechnikai osztályának vezetőjét kerestük meg a kőszai hírkapcsán.

— A vállalat felszámolásával kapcsolatban valóban az egyik legfontosabb probléma a bányászati munkaerõ további foglal-

koztatásának kérdése — mondja elõljáróban az osztályvezetõ. — Így természetesen keressük azokat a lehetőségeket, hogy — abban az esetben, ha ez a felszámolás mégis csak elkerülhetetlen — biztosítsuk a szakképzett bányászati munkaerõ további foglalkoztatását.

— Logikus, hogy ma Magyarországon, a bányászat visszafejlesztése miatt ez a lehetőség erõsen lecsökkent. Tehát mi marad? Az, hogy esetleg külföldön keressünk munkalehetőséget.

— Számos olyan csatornán, mint a személyes ismeretségek, szakmai kapcsolatok, már eddig is figyelemmel kísértük ezeket a lehetőségeket.

— mert egy beszélgetés során valóban szó esett egy olyan lehetőségrõl, hogy valahol nagyon-nagyon zord körülmények között Kanadában lehetséges lenne magyar bányászok részvétele egy uránbánya munkáiban. Egyenlõre azonban sem a helyet nem ismerjük pontosan, sem pedig az illetõ vállalatot.

— Ugyanakkor a vállalat vezetése levélben fordult a TESCO-hoz, amely tudvalegõleg mindenféle munka és szellemi tevékenységek exportjával foglalkozik.

— Ebben részletesen ismertettük vállalatunk tevékenységi körét, az itteni szákmái gárda képességeit, és felkértük a TESCO-t arra, hogy piackutató tevékenységet folytassanak. Tehát, amint valami külföldi munkalehetőség adódik, õk azonnal értesítenek bennünket.

N. G.

Munkaügyi adatok mágnesszalagon

Segítség a döntéshozatalhoz

Novembertől naprakészen

Bizonyára csaknem minden dolgozónk kézhez kapta a közelmúltban azt a kérdőívet, amely a szakképzettségtől az eltartottak számáig, a legkülönbözőbb munkaügyi adatok számítógépre vitelehez volt szükséges. Baráti Zoltántól, a vállalat számítástechnikai csoportjának vezetőjétől arról érdeklőtünk, milyen céllal tették ezt, és hol tartanak jelenleg e munkában?

— A munkaügyi adatok összegyűjtésének kettős célja van — magyarázza a csoportvezető. — Dolgozóink előtt ismert, hogy a kormány milyen döntést hozott a vállalat alaptevékenységével kapcsolatban. A minisztertanácsi döntésben azonban az is szerepel, hogy a vállalat lehetőséget kap arra, amennyiben az elkövetkező időben olyan gazdasági konstrukciót tud létrehozni, amely állami támogatás nélküli működést tesz lehetővé, akkor megvan erre a lehetősége. Ehhez megkaptuk a szükséges tárgyalási jogosítványokat is.

— A vállalat vezetésének eltökélt szándéka, hogy folyamatosan és korrektül végrehajtsa a kormány által előírt feladatokat, de alapvető célként, — ha lehetőség van rá — meg kívánja teremteni a vállalat talpon maradásának a feltételeit, hisz dolgozóink számára csak ez jelenthet egzisztenciális és anyagi biztonságot.

— Az eddig eltelt rövid idő alatt, már igen aktív tevékenységet folytatott a vállalat vezetése ennek érdekében és annyit már el lehet mondani, hogy egyre határozottabban körvonalazódnak a lehetőségei egy olyan gazdasági szervezet létrehozásának, mely az urántermelés mellett — kibővített melléktevékenységekkel — gazdaságos működést tesz lehetővé.

— Am ehhez, vagyis a melléktevékenységek feljutatásához, az ésszerű létszámgazdálkodáshoz feltétlenül szükséges, hogy pontosan ismerjük a dolgozók munkaügyi, szociális, anyagi és munkaegészségügyi adatait.

— A munkaügyi csoportok eddig is foglalkoztak ennek a nyilvántartásával, de ezeket most olyan adatokkal egészítjük ki, amelyeket nem mindig jelentettek pontosan a dolgozók vagy nem is szerepeltek nyilvántartásban.

— Ilyen például az alaptevékenységhez nem tartozó szakmai képzettség, amely egy melléktevékenység fejlesztésénél jelentős lehet. Tehát, ha például felvetődik egy valamiféle melléktevékenység létesítésének terve, akkor azon-

nal le tudjuk hívni, hogy van-e olyan dolgozónk, akinek ilyen típusú végzettsége van.

— Számítógépre vittük a dolgozók szociális és anyagi körülményeire vonatkozó adatokat, is amely lehetővé teszi bizonyos munkaerő-gazdálkodási döntések meghozatalát.

— Magyarán, ha bármiféle létszámleépítésre vagy ésszerűsítésre van szükség, akkor azt lehetőség szerint a dolgozók azon köréből tegyük meg, akiket ez egzisztenciálisan a legkevésbé érint. Tehát, akik például valamilyen járadékra jogosultak, vagy egyéb módon biztosítva látszik a jövőjük.

— Igaz ez abban az esetben is, ha nem válik valóra az a reményünk, hogy a vállalat talpon marad. A célunk ez esetben is csak az lehet, hogy a lehető legtöbb információ birtokában maximálisan képviseljük a dolgozó kollektíva minden egyes tagjának érdekeit.

— Visszatérve a vállalat fennmaradásának lehetőségére, dolgozóink a sajtóból már értesülhettek róla, hogy számos nyugati cég jelezte érdeklődését. Két partnerrel már szándék-megállapodást is kötöttünk, ami azt bizonyítja, hogy komoly az érdeklődés irántunk.

— Az előzetes tárgyalások alapján elmondható, hogy néhány olyan állítás, amely a minisztertanácsi előterjesztésben az urán értékesítési lehetőségeivel foglalkozik, megdőlni látszik, és egyre inkább körvonalazódnak olyan lehetőségek, hogy a vállalat igenis aktív lépéseket tehet a fennmaradásáért.

— Egyébként szeptember végén döntött úgy a vállalat vezérigazgatója, hogy a munkaügyi adatokat a már említett szempontok szerint számítógépre kell vinni.

Októberben ezt a feladatot elvégeztük, megtörtént a kódolás is, ami a hívás miatt lényeges. Novembertől pedig már naprakész információkkal dolgozunk, hiszen az esetleges változásokat hetente két alkalommal juttatják be hozzánk a üzemek számítógépes csoportjai — mondotta végezetül Baráti Zoltán.

Érdekeink egyeztetéséről

Október 16-án délután a BDSZ-ben érdekegyeztető tárgyaláson vett részt Varga Mihály vezérigazgató, Mészáros István vezérigazgató-helyettes, Gyulai Sándor vszb-titkár és Horváth Sándor vszb-titkár-helyettes. A tanácskozáson megjelent még az Ipari Minisztérium és az ÁBMH képviselője is. A téma a foglalkoztatási alap felhasználására készülő kormányrendelet volt, amely általában szabályozza, összefoglalja az eddig kialakított állásfoglalások és rendelkezések alapját, egy új rendeletet hozva létre, a megváltozott népgazdasági állapotnak megfelelően. A cél az, hogy egy általános rendelkezésben szabályozza Magyarországon valamennyi gazdasági, állami vállalat és az ÁBMH, kormány közötti viszonyt, amelyet a SZOT-tal közösen kíván szabályozni önálló rendelettel. Ennek a rendeletalkotásnak tulajdonképpen az előkészítő munkája kezdődött meg — a fenti tárgyalással — amely határozat novemberben kerül a Minisztertanács elé. Míután a vállalatunkról szóló kormánydöntés is számos olyan kérdést vet fel s fogalmaz meg, amely szorosan érinti a vállalat dolgozóit, érthetően az egyeztető tárgyalásokba bevonták a vállalat képviselőit, vezetőit.

Ezzel kapcsolatban, az elhangzottak lényegéről kérdeztük Mészáros Istvánt, aki a következőket mondta.

— A tárgyalás több fordulós. A BDSZ központi vezetősége az uránbányászat felszámolásával kapcsolatban a végrehajtási utasítást, a foglalkozási

alap kialakítására október 24-én központi vezetőségi ülésen véleményezte. Ennek az előkészítésére hívtak fel bennünket. Nagyon lényeges momentum az, hogy a döntést követően még az érdekegyeztető tanács elé megy a javaslat, ahol tulajdonképpen a SZOT, mint egy végső fórum véleményezheti ezt az anyagot. Ebben a kérdésben az a fontos, hogy a javaslatunk, amelyről október 16-án tárgyaltunk — az úgynevezett többlet — támogatási rendszerről — eltérne az országos szabályozástól, azaz figyelembe venné az uránbányászat sajátosságát.

— A vállalat vezérigazgatója, vszb titkára 19 pontban gyűjtötte össze mindazokat a problémákat, amelyek az emberek gondjait tükrözik, s ezeket az elkövetkezendő időben rendezni kell a kormányhatározat alapján. E pontokon belül igen nagy odafigyeléssel tárgyalunk a végkielégítésről, az áttelepülési támogatásról, az újrakezdesi kölcsönről, a korengedményes nyugdíjazás költségeinek külön jogszabályban meghatározott mértékben felfülvállalásáról, a munkahelyteremtő beruházási támogatások kérdéseiről, és a dolgozók újbóli foglalkoztatása esetén felmerülő társadalombiztosítási járulékok átvállalásának lehetőségeiről. A vita a miként, a hogyanon és az összegszegek nagyságrendjén van.

— A dolgozók körében — túl az általános bizonytalanságon — a kedélyeket az is borzolja, hogy sokan tudni vélik például azt, végkielégítést majd csak a bányászok kapnak. Cáfolja, avagy igazolja ezt a hírt?

— A rendeletalkotók sem gondoltak arra, hogy csak a bányászokat érintse a végkielégítés, s a vállalatvezetőknek is egyértelmű, határozott állásfoglalása az, hogy valamennyi dolgozóra kell vonatkoztatni. Annak mikéntjéről folyik vita, kik, milyen körben és milyen nagyságrendben kapjanak majd végkielégítést.

— Dolgozóink közül többen megdöbbenve, a következményeket nem ismerve felmondanak. Tudomásunk van olyanról, hogy ezek után az így pórul járt dolgozóink csodálkoztak azon, miért is nem kaphatnak újrakezdesi kölcsönt? Azaz, nem tudják ennek pontos menetét. Az más kérdés, hogy menderől az üzem illetékei miért nem tájékoztatták, tájékoztatják-e egyáltalán a kilépő dolgozókat? Ön mit javasol a biztos megélhetését jogosan féltő, bizonytalan dolgozóinknak?

— Nap mint nap meg kell küzdenünk azokkal a zavarokkal, amelyek a termelésben jelen vannak. Tudunk az elkeseredett hangulatról, s azt is tudjuk, hogy a dolgozók többsége a kormánydöntés után azonnali, határozott választ várt. Ezekre azonban még ma sincs válasz, ezzel sajnos tisztában vagyunk. Várhatóan november végére lesz olyan rendelet, amely szerint az eddig felszámoltakkal érdemben foglalkozni lehet vállalatunknál.

— Ma úgy látom, hogy ebben az átmeneti állapotban nem szabad az embernek megdöbbennie, s az üzemek vezetésének sem intézkednie. Nem tudjuk, nem ismerjük a feltétel-

rendszereket. Én úgy gondolom, s erre figyelmeztetem minden munkatársamat, s most arra kérek minden dolgozónkat, hogy amíg ez az értékrend ki nem alakul, addig türelmesen végezzék napi munkájukat. Bármennyire lassan is halad a rendeletalkotás, várják ki a döntéseket. Ezek hiányában sem a vállalat illetékei, sem pedig a vállalat dolgozói egyénileg nem tudják jól és biztonságosan formálni jövőjüket.

— Tehát azzal kapcsolatban nem tud érdemben nyilatkozni, hogy a jövő év januárjában kik azok akik maradnak, kiknek kell elmennie a köztudott „karcúsítás” szellemében?

— Januárral kapcsolatban nem tudok semmit mondani... talán azt, hogy erre addig nem kerül sor. Igazából az általunk javasolt rendeletnek módosítása is befolyásolhatja az ütemezést — mást nem is említve — azt, hogy dolgozóink mikor, hová, milyen irányba mehetnek. Ez szerintem elhúzódhat májusig is, bár tényleg nem tudom milyen ütemben, milyen gyorsasággal tudjuk rendezni dolgainkat. Az biztos, hogy a vállalat jövő évi termelése, feladatai jelentős létszámot igényelnek, s úgy gondolom, ehhez a jelenlegi kollektíva döntő többségére szükség lesz. Talponmaradásunkat az is meghatározza, — persze a létszámát is, — hogy mennyiben vezetnek eredményre nyugati tárgyalásaink. De hát ennek is májusig feltétlenül el kell dölnie — mondotta végezetül Mészáros István vezérigazgató-helyettes.

Veress Tamás

Nem igaz, hogy az urán nem kell

— A reménykedők az Ön októberi franciaországi útja és a vállalat megmaradása közé egyenlőségjelet írnak. Azaz a jólétesültek sikerről beszélnek. Elmondaná a francia út lényegét?

— Laczkó László főosztályvezetővel — kezdte válaszát Erdi Krausz Gábor osztályvezető — egy nemzetközi nukleáris fűtőelem szemináriumon vettünk részt. Érdekes és tartalmas előadásokat hallgattunk, s gyakorlatilag mindent megtekintettünk üzemelés közben is. Értékes tapasztalatokkal gyarapodva tértünk haza.

— Ennek az utazásnak volt egy másik, a vállalat szempontjából fontosabb tényezője is, az, hogy próbáljunk meg Nyugat-Európában olyan kapcsolatokra szert tenni, amelyek adott esetben a vállalatnak a túlélését biztosítanák.

— Mindehhez hozzátartozik, hogy még elutazásunk előtt a vállalatot megkereste egy uránipari világcég, amely érdeklődését fejezte ki. Franciaországban találkoztunk, tárgyalásokat folytattunk e cég képviselőivel. Végső soron azt mondhatjuk, úgy jöttünk haza, hogy négy olyan cég mutat jelentős érdeklődést — nemcsak rövid, de hosszabb távon is — az uránbányászat urán-

termelés iránt, amely cégek nagyon jelentősnek mondhatók mind európai, mind világviszonylatban.

— Megmondtuk, eddig sem raktárba termeltünk, most sincsenek készleteink, ugyanis ők jelen pillanatban napi áron átvénnék a termelésünket. De hát nincs is ilyen készletünk, s a napi ár sem kedvező. Mindez csak abban az esetben lett volna érdekes, ha elfekvő készleteink lennének urán végtermékünkben.

— Azonban ezek a cégek nem hogy nem zárkóztak el a további tárgyalások elől, hanem pontosan ők forszírozzák. Azaz, hajlandók lennének leszerződni velünk 5—8 évre, arra, hogy évente X mennyiséget szállítunk nekik. Ez egy sima kereskedelmi üzlet, az áron nincs döntés, de az is biztos, hogy a mi termelési költségeinket nem fogja soha senki elfogadni.

— Van olyan cég is, amelyik hajlandó lenne, betársulni vállalatunkba is, ami annyit jelent, hogy akkor bizonyos fokig megvásárolná a vállalat egy részét.

— Többen felvetették, egy gyors szerződésalkötés lehetőségét. Amit a magam részéről rendkívül fontosnak, lényegesnek tartok az az, hogy a hazai elmarasztaló vélemények ellenére is van kereslet az uránra, még akkor is, ha ez jelentősen nyomott áron történik is. Nem igaz, hogy a világban felhalmozott óriási készletek miatt az urán senkinek nem kell. A másik dolog, ha ezek a cégek ennyire érdeklődnek irántunk, akkor ez annyit jelent, hogy valamikor az uránárak elmozdulnak még, ha ez nem is jövőre, két év múlva történik. Mindenesetre nekünk a létérdekünk azt kívánja, hogy ezeket a kapcsolatokat keressük, erősítsük s e kapcsolat alapján lehetőség szerint előnyös szerződést kössünk.

— A felfokozott várakozást azért le kell hűtenem. Tudomásul kell venni, hogy bármelyik nyugati céggel is kötünk üzletet, az nagyon komoly követelmény rendszert állít fel velünk szemben és erre jól kell felkészülnünk. Nagyon magasak termelési költségeink, rendkívül szerteágazó a tevékenységünk, és ha úgy tetszik rendkívül bonyolult a szervezeti felépítésünk.

A másik, ha költségeket akarunk csökkenteni, rettenetesen komoly csúszást kell elvégeznünk különböző egységeinkben. Ez annyit jelent, hogy mind eszköz, mind anyag, létszám, minden vonatkozásban csökkenteni kell dolgainkat. Ha az üzletből bejön valami, akkor azt úgy kell tekinteni, hogy az urántermelésünket sikerült megmenteni. Igaz, sokkal racionálisabb körülményeket kell létrehozni, a teljesítmények növelésétől kezdve, az irányító, az adminisztratív létszám lecsökkentéséig, a felépítmények nullára csökkentéséig. Úgy kell itthon is dolgozni, ahogy azt odakint is tesszik.

— E nyugati partnerek érdeklődnek a vállalat egyéb tevékenységei iránt is, de csak olyan tevékenységekről lehetne szó, melyek költségeikkel nem terhelik az urán költségeit.

A túlzott optimizmustól azért mindenkit óvok. Ma ezt úgy szabad tekinteni, ezt a tárgyalás sorozatot, hogy valahol a sötét alagút mélyén egy piciny fényt látunk. Azonban fogalmunk sincs még arról, hogy ez micsoda — mondotta befejezésül Erdi Krausz Gábor.

V. T.

Foci a köbön

Igazán nem panaszkodhatnak üzemi labdarúgó csapataink, hisz szeptember eleje óta — a hosszú nyári szünetet követően — sorozatban játszik mérkőzéseiket a vállalati bajnokságban és a Szakszervezeti Sportnapok kupasorozatának keretében.

Ez utóbbi rangos esemény döntőjét októberben rendezték meg a Ho Si Minh-parkban, és sokáig remény volt rá, hogy amolyan méves háziverseny keretében dől majd el a kupa sorsa, de sajnos nem így történt.

A legjobbak közé kerülésre még öt csapatunknak is reménye volt, ám valamennyiük még a selejtező utolsó fordulójában elbukott.

A III-as üzemi aknalakatosoknak eleve „nagy falat” jutott a jóval esélyesebb Verticor személyében. Így aztán mindkét meccsen ki is kaptak a mieink 5–2 és 3–0 arányban.

A III-as üzem „A”, a Komló Carbon ellen szenvedett kettős vereséget. Az eredmények: 4–2 és 3–1.

A Szolgáltató a Hunor ellen vesztett 4–2 és 2–1 arányban.

Hétméteres rúgások döntötték a IV. sz. bányász üzem ÉPFÜ mérkőzésén 2–1 és 0–1 után a szállítók javára.

A legfajóbb azonban a Központ kudarcra, részben mert jelenleg ez a legjobb üzemi csapatunk, nem is szólva arról, hogy az első meccsen 1–1-re végeztek Bolyban, így a visszavágón ők voltak a favoritok. A

Az 1989. évi bányász kupa lövészverseny a számok tükrében

Oktober 3–5-ig az V. sz. bányász üzem Honvédelmi klubja szervezte, rendezte az 1989. évi Bányász Kupa 6 fordulós puskas és pisztoly lövészverseny-sorozatát.

A férfi kispuska versenyszámban hat csapat indult összesen 37 fővel. Új lövők Hábel László (ÉDÜ), Albert Antal, Samu János, Háber László Pákó Zoltán (Kutató-mélyfűrő), Papp Gábor, Csató Imre (III. sz. bányász üzem) voltak. Csapatban az egyenletesen jobb eredményt produkáló Szolgáltató üzemi csapatok lettek az elsők 2713 körelyességgel, 2. az Ércdúsító üzem 2638 körrel, a 3. az V. sz. bányász üzem 2634 körrel.

Egyéniben biztosan lett első Bradits László (Szolgáltató üzem 931 körrel), 2. Tóth Zoltán (Szolgáltató üzem 896 körrel), 3. Dömötör Ferenc (V. sz. bányász üzem 893 körrel).

A nők versenyeiben 4 csapat vetélkedett összesen 19 fővel. Új lövők a Kutató-mélyfűrő üzemenél Ódor — Balogh—Fehér—Pichler—Horváth ötös és a Szolgáltató üzemenél Bánkutiné voltak.

Csapatban a jó összetételű, rutinos Ércdúsító üzem gárdája biztosan nyert 2460 körrel, 2. Szolgáltató üzem 2202 körrel, 3. Kutató-mélyfűrő üzem 2017 körrel.

Egyéniben éles küzdelem volt Ragoncsáné és Tarján-

második mérkőzésen elszünetelt 2–1-es vereség a kiesésüket jelentette.

Továbbra is jól szerepelnek viszont a Bányász Kupa vállalati kispályás labdarúgó bajnokságon, melynek kiírását ismét megváltoztatta a szervező bizottság.

Mint azt már hírül adtuk, szeptemberben olyan döntés született, hogy a tavaszi eredményeket nem veszik figyelembe és összesen minden csapat tiszta lappal indul. Azóta az egészét „visszacsinálták”, és jelenleg úgy áll a helyzet, hogy a bajnoki cím kérdésében kétfoldos körmérkőzés dönt.

A Központ előnye mindkét változatban tetemes a riválisokkal szemben és igazán izgalmas harc csak az ezüst és a bronz éremért várható. Most már heti két fordulót játszanak a bajnokságban, ahol a Szolgáltató és az Anyagosztály, valamint az V. sz. bányász üzem „B” csapata a legesélyesebb a dobogóra kerülésre.

Tovább fokozhatná az izgalmakat, ha a mérkőzések eredményeit a későbbiekben a köbre emelnék...

Az élecsoport állása a 19. forduló után:

1. Központ 16 13 1 2 68-33 27
2. Anyagosztály 19 12 3 4 51-30 27
3. Szolgáltató 18 11 3 4 63-47 25
4. V-ös ü. „B” 18 11 3 4 69-39 24
5. IV-es ü. fejl. 18 9 4 5 39-27 22

Megjegyzés: Az V-ös üzem „B”-lől egy büntető pont levonva.

N. G.

Sakk Dolgozott a petőci henger

Oktober derekán megkezdődött a Bányász Kupa vállalati sakkbajnokság őszi szezonja. Az élen álló IV. sz. bányász üzem csapata ott folytatta, ahol tavasszal abbahagyta, és 9–0 arányban valóságos lesöpörte a kutatókat.

Sámuelék fölényes győzelmükkel megerősítették vezető helyüket a táblázaton és jó esélyük van a bajnoki cím megvédésére. Ebben egyedül a Központ csapata akadályozhatja meg őket, de csakis akkor, ha az egymás elleni találkozón Soltyék diadalmaskodnának.

A Központ egyébként 4,5–1,5-re vezet az V. sz. bányász üzem ellen. A tavalyi egyéni bajnok Solty mérkőzéseit ugyanis elhalasztották. A Bányász Kupák történetében példátlan dolog ez, és az V-ös üzemi sportszerűségét dícséri, hogy hozzájárultak a „fügőgőzökhöz”.

A IV. sz. bányász üzem—Központ rangadóra november elején kerül majd sor, ahol esetleges petőci siker esetén a Sámuel—Horváth—Szekeres trió már behozhatatlan előnyre tehetné szert.

A M A G

Szomorú, de a sajtó mostanság már hetente tudósít a labdarúgó stadionokban történt botrányokról, mindennapos téma a szurkolók viselkedése. Ugyancsak a sajtóból tudjuk, — de erre egyébként minden épelméjű ember magától is rájöhet — az ilyen események enyhén szólva elmentések a klubok érdekeivel. Egyfelől ez nem a legjobb reklám a csapatnak, másrészt anyagi kár is éri az egyesületeket, (pénzbüntetés, a rendezők számát meg kell emelni, magas vagy magasabb kerítést kell emelni stb.) harmadszor pedig — bár arról kevés szó esik, — egy jobberzésű szurkolónak lassan már elmegy a kedve a meccsrejárástól, főként ha a sportág, a játék érdekli. Ez esetben pedig csökkennek a bevételek.

Jó, jó ha a mérkőzés végén összeszedik a pénztárgépszalagokat, jó pénzért értékesíthetik a MÉH-nél. Ha pedig hangyaszigalommal feltekerik a „csikokat”, mondjuk féláron már eladhatják a lelkes szurkolóknak. Igaz, egy új tekeres se kerül többbe, mint egy zacskó szotyola. No majd jövőre, ha minden szabadára lesz! Drágulni fog a szotyola...

A pénztárgépszalag — dobálásáról annyit, ez a tett néhány éve — a sötét múltban — még nagy vihart kavart. Emlékszem talán há-

rom esztendeje történt, hogy egy PMSC—Fradi meccsen a pályára repült egy ilyen tekeres, ám a randaliozást nem tűrő közönség pillanatok alatt fülön csípte a tettést, és a rendezők vezették ki a stadionból a „nem kívánatos elemet”.

Ma ez már szerencsére elképzelhetetlen. A nyugatról jött divat a szurkolók randaliozása — lásd Anglia vagy Hollandia — lassan nálunk is tért hódít. Csak az a baj, hogy a nyugati módi képtelen „begyűrűzni” az oldalvonalon belülről. A magyar foci csak abban hasonlít az angolra és a hollandra, hogy itt is a fűvön és futballcipőben játszanak. Már a labda sem ugyanaz, mert a külhoni jóval szolidabb, engedelmesebb.

A honi labdarúgás színvonalát ismerve érdekesebb mi történik a lelátókon, mint a pályán. A sűrűsödő események „hőseit” — hovatartozástól függetlenül — nevezhetik aktív magának, ifjúsgái B középpnek. de mocskos száju randaliozó csöcseléknek is.

Maradva az első minősítésnél, félo — bár honi labdarúgásunk színvonalát ismerve nem elképzelhetetlen — hogy idővel a stadionokba csak az aktív mag jár majd ki. Ők úgy sem szurkolni, hanem „mocskolódni”, balhézni szeretnek.

N. G.

FIGYELEM!

Novemberben még nyitva tart a szakszervezeti akcióbolt. Burgonya, hagyma, mák, tojás, gomba, méz stb.

A legolcsóbban az Ércbányász klubban! (Olimpia étterem mellett). Nyitvatartás: fél 3-tól 5-ig.

Horgászhir

Az Ércbányászati Dolgozók Horgász Egyesülete értesíti tagjait, hogy szőkei horgász taván október 28-án kezdődik az őszi haltelepítés. Ez időponttól „békés” halakra horgászni tilos!

A ragadozó horgászata az éves területi jeggyel rendelkezőknek a jég beálltaig megengedett.

A napijegyes fogási lehetőségét is biztosítják. Napi-

jegyre fogható két darab csuka — élőhal csali alkalmazásával — változatlan 150 forintos napijegyre áron.

Felhívjuk az éves területi jeggyel rendelkezők figyelmét, a társadalmi munkák elvégzésére. A helyszínen a szolgálatot teljesítő halór ismeri a tennivalókat. A segítségre most is nagy szükség van.

HE. vezetősége

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vízszintes 1., folytatva függőleges 14. és 24. sorában Viktor Hugo egyik mondasát közöljük. Megfejtésül e sorokat kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1989. november 10-ig. A helyes megfejtést beküldők között könyvet sorsolunk ki.

1	A	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	A
14						15						16		
17					18		19				20		21	
22				23		24		25	26		27			R
28			29			30		31	32				33	
C		34				35		36					37	
38	39		40		41					42	43		44	
45		46		47				48		49		50	51	
52			53		54		55		56		57		58	
59			60	61		62		63			64		65	
66			67	68	69					70				Z
71			72					73		74			75	
E		76				77	78		79				80	
81	82				83		84	85					86	
87		88		89		90			91		92			
U										A				93

Vízszintes: 14. Magyar folyó. 15. Hivatali akta. 16. Vékony deszka. 17. Folyó a Szovjetunióban. 19. Szintén ne. 21. Irányító száma: 9791. 22. Csak — németül. 23. Lóbetegség. 25. L. K. 27. Vízben tisztít. 28. Hamis. 29. Férfinév. 31. Az alkohol gyöke. 33. Einsteinium. 34. Női név. 35. Ilyen kenyér is van. 37. Az alatta lévő helyre. 38. Téli sport. 40. Elpáholta. 42. Kötőszó. 44. Lángol. 45. Alami bevétel. 47. Talál. 48. T. S. R. 50. Szándék. 52. Magaslat. 54. Félig vettem! 56. Végtag. 58. Kinek a tulajdona. 59. O. M. 60. Névelő. 62. Kender tisztító eszköz. 65. Súlyrövidítés. 66. Nomád sátorbátor. 67. Magyar város. 70. Szóvmester! 71. Z. L. 72. Halászeszköz. 73. Az egyik világtájon. 75. Tiltószó. 76. Eliség — nővény. 77. Római ötvenegy. 79. Veszprém patakja. 80. C. O. T. 81. G. L. 84. Tiltószó. 86. Verje. 87. Angol helyeslés. 89. Szaladt. 92. Fűszer. 93. Rangjelző.

Függőleges: 2. Egyenesedik. 3. Összejövétel. 4. Párosan leiszúr! 5. Rádium. 6. N. L. 7. Igen — angolul. 8. Téli sportot üz. 9. Kis víziolyás. 10. Gyom. 11. Ilyen lap is van. 12. Rangjelző. 13. Evőeszköz. 18. Visszaver!

20. Lelátó öröme (bánata). 23. Kallózás (úszásban). 25. Arucseréforogalom. 27. Becézett Mihály. 29. Férfinév. 30. N. S. R. 32. Allóvíz. 33. Időben odaérnek. 36. Ezen a helyen. 39. Igazodik. 41. Magot hint. 43. S. T. 46. Lomb közepe! 49. Fogoly. 51. E. E. E. 53. Bárium. 55. Összeadás szava. 57. Hasad. 61. Csomagolóeszköz. 63. Vörös — angolul. 64. Olasz tagadoszó. 68. Z. L. 69. Szélhárfa. 72. Épület. 74. Hajók réme. 75. Rajta. 78. Bizonytalanul áll. 80. Kenyér sáv. 82. Albán pénznem. 83. Von. 85. Női név. 85. Középen tűnik. 88. S. D. 89. F. Z. 90. Allóvíz. 91. Tülium. 92. Földet forgat.

Juhász Károly
Lapunk október elseji számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Itt botorkál előttem az ősz mankóit sárba ejti, szél hátán egy akác levél nem is sejtí, hogy meghal.

Könyvtudományban részesülnek: Benkő Imre (Pécs, Hajdu Gyula u. 3. 7632), Mikola Jenő (Szentlőrinc, Pécsi út 18 b. 1/5. 7940), dr. Kamarás Károlyné (Pécs, 39-es dandár út 1 b. 8/3. 7633).

A palánkok alatt minden változatlan

Hosszú idő után októberben ismét tétmérkőzést játszott a vállalat kosárlabda csapata az 1989. évi városi bajnokságban.

A nyári holtsezont követően Lovasék kissé tartottak a Posta elleni nyitó mérkőzéstől, hiszen a tavaszi rajtnál is kellemetlen meglepetések érték őket, míg össze nem rázódtak a társaság. Az akkor zsinórban elszünetelt három vereséget azonban sorozatos győzelmek követték és jelenleg a harmadik helyen állnak a táblázaton, meghozza úgy, hogy az előttük állókat is kétvállra fektették.

Nem mondtak le tehát a bajnoki cím megvédéséről, amely a tizenhat csapatra duzzadt mezőnyben korántsem könnyű feladat.

Az 508-as Szakmunkásképző Intézet tornacsarnokában lebonyolított nyitó mérkőzésen ezt már az első félidőben is bizonyították, hisz több mint húsz pontot előnyt szereztek a dere-

kasan küzdő postások ellen.

A második játékrészben már csak amolyan dobóedzést tartottak a mieink, kevesebbet törődtek a védekezéssel, de így is 59–34-re jobbnak bizonyultak.

Ezúttal Cselei Zoltán volt a legeredményesebb, de a többiek is alaposan kitettek magukért.

A sorsolásuk igen kedvezőnek tűnik, ugyanis a legerősebb ellenfelek ellen akkor lépnek majd pályára, amikor várhatóan leginkább formába lendülnek.

A sors iróniája, hogy mire megszűnik a vállalat — úgy tűnik — végre megoldódnak a csapat teremtő gondjai. Lovasék ugyanis nem csupán mérkőzéseiket játszhatják az 508-asban, de heti egy alkalommal edzéslehetőséget is kaptak az iskola tornacsarnokában. Erre egyébként valamennyi vállalati dolgozót, aki kedveli a sportot, szeretettel várnak, minden csütörtökön este nyolc órára.

Varga Béla

Ércbányász

A MÉCSKEI ERCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVI. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM

ÁRA: 2.30 FORINT

1989. NOVEMBER 15.

Ha a 212-485 lenne

Fontos napirendek az UDSz asztalán

Az Urán Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének bizottsága november elején a vállalat lakásra váró dolgozó számára fontos napirendeket tárgyalta.

A Minisztertanács döntése, az uránbányászat felhagyása miatt szükségessé vált a Kollektív Szerződés helyenkénti, október 15-ével történt megváltoztatása. A rövid írásos módosításhoz Varga Mihály vezérigazgató fűzött kiegészítő kommentárt. A szóbanforgó módosítás lényege, a lakásépítés és -vásárlás munkáltatói támogatásának újraszabályozása. Bányászati keresetkiegészítésre 3000 műszak után jogosult dolgozó esetén maximálisan 300 ezer forint kamatmentes kölcsön adható, 20 évre. Bányászati keresetkiegészítésre 4000 műszak után jogosult dolgozó esetén a más munkaterületen dolgozók esetében maximum 200 ezer forint kamatmentes kölcsön adható, ugyancsak húszéves törlesztéssel.

Lakásjuttatásban és támogatásban csak az a munkavállaló részesíthető, aki legalább egyéves vállalati munkaviszonnyal rendelkezik, és szerződést köt a vállalattal mindaddig, míg a munkaviszonyát a MÉV meg nem szünteti.

Lakástámogatásban részesülő dolgozó a részére biztosított kamatmentes kölcsönt az OTP-től, illetve a területileg illetékes takarékszövetkezettől kapja meg. A fentiekhez a bizottság tagjai nem tettek észrevételt, elfogadták a módosítást azzal, hogy mindent vitassa meg a bizalmi testület is.

Erdeklődtek azonban az iránt, hogy korongedményes nyugdíjjal egyre többen vonulnak vissza az aktív munkától, s van, hogy házaspár egyszere. Igen ám, de pl. a vállalatnak 158 ezer, az OTP-nek 300 ezer forintos lakáskölcsönrel tartoznak. Ezt a kettejük nyugdíjából nem győzik, elengedhető-e a vállalati kölcsön vagy sem?

„Nem, erre nincsen mód” — válaszolt a vezérigazgató. Azt is szóvá tették, tolmácsolva az érintett üzemi dolgozók véleményét, hogy miért kap a magyar állampolgár 1000, míg a romániai menekült 2000 forint albréti hozzájárulást?

A romániai menekültek — 40-en vannak —, azért

élveztek, s ma is, többletjuttatást, mivel áttelepülésükkor nulláról indultak. „Megoldást fogunk találni, áttekintjük az igazgatói utasítást, s egységes rendszerbe, egységes keretbe foglaljuk az albréti hozzájárulást” — ígérte Mészáros István vezérigazgató-helyettes.

A későbbiekben arról beszélt, hogy mi a helyzet azon vállalati dolgozók vállalati kölcsönével, akik önként hagyták el a vállalatot, s azoknál akiket a vállalatnak kellett elküldenie?

Az első esetben vagy teljes egészében visszafizettette a kölcsönt a vállalat, vagy a nagyobb részt készpénzben, s a fennmaradó kisebb hányadot magasabb kamattal fizetési visszaváltás módjára. A másik esetben van mód arra, hogy részben elengedjék a vállalati tartozást.

A második napirendi írásos anyaga — Pécs, Patacs—Nyugat beruházása, illetve a lakásépítések előkészítése — tömören, pontokba foglalva tájékoztat az építkezés előzményeiről, a terület beépítéséről, a tulajdonos kijelöléséről, a jelentkezések, bekerülési költségek módjáról, összegéről, s az egyéb feltételekről.

Mindennek lényege: A vállalat és a tanács megállapodott 485 lakás felépítéséről, mely lakásszámából 168 darab a családi házak sorházak száma. Ebből a vállalat 60 százalékra, a tanács 40 százalékra jelölhet vevőt.

Jelenleg 212 lakás készül, illetve áll tervezés alatt. A „fennmaradó” 273 lakás építéséről mindaddig nem lehet dönteni, míg a vállalat pénzügyi helyzete nem tisztázódik.

Volt, aki az iránt érdeklődött — nem kevés éllel a hangjában — miért nem lehet megkezdeni a családi házak építését? Sokak szerint — feltehetően az építkezni szándékozók számolták ki ezt —, 300 ezer forint úszott már el a tétlen várakozás miatt, amit az állandó áremelések okoztak.

Berkes Sándor, munkás-ellátási csoportvezető kijelentette, nem a vállalat miatt húzódnak el Patacs—Nyugaton a dolgok. Majd minden érintett hivatal packázik velünk, húzza az időt — mondta, s azt is, hogy a vállalatot kívüli okokat nem tudják kézben tartani.

„A vállalat vezetése azon van, hogy bármi áron is, de megoldja ezt a lakásépítést. Katasztrófa lenne, ha nem tudnánk ennek pénzügyi feltételeit biztosítani, jöllehet ma még nem tudjuk, hol vannak e pénzek” — mondotta Mészáros István.

Egy biztos, Patacs—Nyugaton nem a hajdanában volt olcsó árfekvésű lakások épülnek. Csak egy lakásra a közműdíj 180 ezer forint. A telekár négyzetmétere is 400 forint. Ezek után nem csoda, ha egy családi házas telek a maga 400—460 négyzetméterével 340—400 ezer forintba kerül. Az építőanyag árakat ismerve, egy jobb házikó cirka kettő millióból fel is építhető. Sőt, a közeljövőben átadásra, elosztásra kerülő sorház lakások — igaz 100 négyzetmétereseik — 2,2—2,3 millió forintba kerülnek várhatóan. Ezért is jó és szerencsés, hogy az odaköltöző, költözni vágyó leadandó öröklakással rendelkezzen. Sőt, még készpénze sem árt ha van, több százezer. Mindezek ismeretében osztom a vállalat vezetésének azt a nézetét, miszerint nem kell megszigorításokat alkalmazni a jelöléseket illetően, hiszen a bekerülési költség már szelektál. Csak azt nem tudom, mi a szerencsésebb megfogalmazás, az, hogy sajnos, avagy így természetes. Szerencséről egyelőre még ne beszéljünk.

A második napirendet a Szakszervezeti Napok keretében a Fórum elé viszi a bizottság.

Lapzártá után kaptuk a hírt, januártól megszűnik

a szociálpolitikai kedvezmény, tovább növelve, az amúgy sem gazdag lakásra várók kiadásait. Nem tudom jól látom-e a jövőt de úgy tűnik Patacs—Nyugat építése veszélybe került. De nem csak ez a baj, hanem az is, hogy a lakásra várók népes tábora még messzebb került a saját otthon vágyától. Mert a huszadik század végén Magyarországon ez is a vágyálmok közé tartozik csupán.

V. T.

Felvételünk a Szolgáltató üzem egyik gépkocsiszervelő-műhelyében készült. A kép előterében Sándor Gyula egy Lada Niva gépjárműnek, míg a háttérben Sándor Zoltán egy KRAZ 255-ös tehergépkocsinak a javítását végzi. Cikkünk a 3. oldalon olvasható. Csöndör László felvétele

Az ÁBMH állásfoglalása a passzív állományú dolgozókról

Az uránbányászat felhagyásával kapcsolatban több munkajogi kérdés is megoldásra vár. Lapunk előző számában azok közül néhányat ismertettünk, s a Regionális Egyeztető Fórumnak ajánlottuk a megoldásban való közreműködést. A megoldásra váró kérdéseket az ÁBMH is megkapta, s a közelmúltban néhány témában választ kaptunk a hivataltól.

A felterjesztett levelünkben kértük, hogy adjanak felmentést a munka törvénykönyvében, illetve végrehajtott utasításában előírt felmondási tilalmak, felmondási korlátok alól. A vállalat jogutód nélküli megszűntetése esetén ugyanis meg kellene szüntetni a táppénzen lévő, a fizetés nélküli szabadságon lévő (gyed, gyes) munkaviszonyát, de ezt jogszabály tiltja, korlátozza. Az ezzel kapcsolatos felvetéseinkre az Állami Bér- és

Munkaügyi Hivatal einöke az alábbi tájékoztatást adta:

A felmondási tilalmakkal és korlátozásokkal kapcsolatban kért felmentés megadását semmi sem indokolja. Az érvényes jogszabályok szerint ugyanis ha a vállalat megszűnése jogutód kijelölésével történik, akkor a felmondási tilalom, illetve korlátozás alá eső dolgozókat át kell helyezni a jogutódhoz. Amennyiben pedig jogutód nélkül szűnik meg a vállalat, ez esetben a munkáltató a munkaerő-közvetítő szerven keresztül köteles mindent megtenni a felmondási tilalom és korlátozás alatt állók elhelyezése érdekében. Ha a felkínált munkahelyet a dolgozó elfogadja, (tehát megegyezés esetén), köteles őt áthelyezni a munkáltató. Az előbbiek hiányában pedig a jogutód nélküli megszűnéstől számított idő

elteltével a munkaviszonyukat megszüntnek kell tekinteni.

Az egészségileg károsodottak esetén a felmondási tilalom alá esőknél az eljárás mód hasonló az előzőekben leírtakkal. A jogutóddal történő megszűnés esetén át kell helyezni őket a jogutódhoz, ha a jogutódnál a foglalkoztatásuk nem megoldható, akkor ugyanaz az eljárás, mint a jogutód nélküli megszűnéskor. A jogutód nélküli megszűnéskor a munkáltatónak mindent meg kell tennie az elhelyezésük érdekében a helyi rehabilitációs bizottságon, illetve a munkaügyi feladatokat ellátó szakigazgatási szerven keresztül.

Nincs felmondási tilalom, ha a munkáltató azonos helységben más munkáltatót — a helyi rehabilitációs bizottság véleményének figyelembevételével — egészségi állapotának, korának, képzettségének megfelelő új munkahelyet biztosít, és azt a dolgozó nem fogadja el, vagy részére sem a munkáltató, sem a munkáltató telephelye szerint illetékes tanács vb munkaügyi feladatokat ellátó szakigazgatási szerve alkalmas munkahelyet biztosítani nem tud.

Ha munkahely nem biztosítható ezen dolgozók számára, akkor a jogutód nélküli megszűnéstől számított felmondási idő elteltével a munkaviszonyukat megszüntnek kell tekinteni, és a megváltozott munkaképességű személyek társadalombiztosítási ellátására tarthatnak igényt a 8/1983. (VI. 29.) EüM—PM együttes rendelet alapján. A fenti állásfoglalás alapján a vállalat felszámolásának időpontjában az úgynevezett passzív állományú dolgozók munkaviszonya is megszűnik vállalatunknál.

V. T.

J. K.

Tárgyalás Frankfurtban

A „mérkőzés” tovább tart

Lapunk előző számában beszélgetést folytattunk Kolsovszky Rudolf, műszaki vezérigazgató-helyettesel a vállalat jövőjéről, sorsáról. Kolsovszky Rudolf akkor megemlítette, hogy a közeljövőben Frankfurtba utazik a vállalat sorsát meghatározó üzleti tárgyalásra.

Az utazásra azóta sor került s megérkezésekor gyorsinterjúértünk tőle: — Felkerült az í-re a pont, avagy nincsen okunk örömteli hallelujára?

— Szerződés még nincs, de elképzeléseink sem foszlottak semmivé. A nyugatnémet féllel kimerítő, mindenre kiterő tizenkétórás tárgyalást folytatunk. Kérésükre, gazdasági megfontolások miatt a tárgyalásaink során elhangzottakat titkosan kell kezelniük. Részletekről nem nyilatkozhatok.

— De azért úgy vélem — mosolyodott el reménytelten Kolsovszky Rudolf — alakulnak a dolgok. Ezt bizonyítandó az NSZK cég

jelezte, decemberben felkeresi vállalatunkat. Körülnéz, vizsgál s további részletes tárgyalásokat folytat akkor velünk. Tehát nem lefutott meccs ez, a mérkőzés tovább tart. Sőt több pályán, más felekkel is küzdünk azért, hogy a MÉV megmaradjon, ha úgy tetszik győztesként kerüljön ki a sokak szerint vesztesre álló „mérkőzésből” — mondotta befejezősül a vezérigazgató-helyettes.

V. T.

J. K.

Minek nevezzetek baloldal?

MSZMP, MSZP, MMP, MKP, KMP?

Felvételünkön a pártaktívák értekezlet résztvevőinek egyik vállalati küldöttjét Kablár Jánost hallgatjuk.

egy csoportja látható, akik az MSZMP kongresszusát Csöndör László felvétele

Bajban van e sorok írójája, mert — a közelmúltban megtartott MSZMP kongresszusát követően a vállalat központjában sorra kerülő érdekegyeztető értekezleten — nem tudja végül is — MSZMP-tagok, MSZP-tagok vagy egyik párthoz sem tartozók gyűlteke össze. A zavart az okozza, az MSZMP feloszlott, helyébe az MSZP lépett, de a tagság nem mozdul, azaz úgy tűnik — egy kis számtól eltekintve — nem jelentkezik át. Ma amikor mindezt papírra vettem, csak bonyolítja a helyzetet, hogy az MSZMP talpon kíván maradni, el nem ismerve a kongresszusi határozatot, sőt mind e közből megalakult egy újabb baloldali párt, az MMP. Holnap talán az MKP, vagy KMP?

De térjünk vissza a közelmúltba, amikor is a megjelenteket — a korábbi küldöttértekezlet, ekkorra megfogyatkozott tagjait — Kablár János és Hágenthurn József kongresszusi küldöttek kívánták tájékoztatni, teljesen kötetlen beszélgetés formájában. Végül is Kablár János javaslatára nem került sor élménybeszámoló szerű előadásra — mondván, heteken át részleteiben boncolgatta a napi sajtó a kongresszuson s azután történeteket — hanem a megjelenteket mondták el véleményüket.

Így az első hozzászóló mindjárt a cserbenhagyással kezdte, azzal, hogy a küldöttektől mást várt a tagság, és nagy káosz van most az emberek fejében. Vitatja a tagság a küldöttek jogosítványát a döntésekben s nem ért egyet az új párt megalakításával. „A párttagság jelentős része úgy véli, a kongresszus döntéseivel, megállapításával elárulta az MSZMP tagjait.”

Volt aki bennfentesként — csökkentve a fejekben felgyülemlett zavart — tárgyilagosan értékelte a kongresszuson történeteket. Beszélte az előzményekről a kongresszusi események egyes kulisszák mögötti történéseiről. E háttérinformációk ismeretében a megjelentek megtudhatták kik és miért döntöttek úgy, ahogyan a kongresszusi események végül is megtörténtek.

Más, okos és az érzel-

mekre ható szavakkal azt fejtegette, hogy évtizedeken át hitt valami szépben és nemesben. Most viszont naponta derülnek ki az eltorzulások s az eddigi eszmé zátonynak vágódott.

Akad, aki hevesen ecsegett, a kongresszus mindenről beszélt, csak az emberről nem. Majd párhuzamot vont a napi politika és a vállalat felszámolása között. Nemtetszésének adott hangot akkor, amikor kijelentette, az MSZP elnökségében azok ülnek, akik azt megelőzően kialakították gazdasági, politikai életünket. És ezek az emberek döntötték el a vállalatunk megszüntetését is. A mérleg egyik serpenyőjébe tettek csak forintostított érveket, a másik serpenyőbe viszont semmit sem. A hozzászóló azt is kijelentette, valakik be akarták bizonyítani, hogy felszámolásunk politikai ügy. Ezek után nem hisz az újban, abban, hogy az MSZP garantálja a biztos jövőt...

Volt aki a más pártok helyesebb gazdaságpolitikáját magyarázta, más az MSZMP-MSZP lépéshatárnyáról beszélt, nem kevés megneveléssel a hangjában. Keserű szájjal fejtette ki véleményét a munkásorség sárbatiprásáról, s a további MSZMP tagságáról biztosította a megjelenteket egy másik hozzászóló.

Ugyanakkor volt, aki sommázva az előtte szólókat az eszmei zűrzavarról, a tisztánlátás nehézségeiről szólt. És beszélt arról is, hogy a kongresszus az eddigi eszmékhez képest szerény célokat fogalmazott meg, s annak fontosságáról, hogy kinek-kinek lelkiismerete szerint kell eldöntenie, átlép-e az MSZP-be avagy kívülállóként szemléli az eseményeket.

A két kongresszusi küldött természetesen nem hallgatta kívülállóként az elhangzottakat. Majd minden véleményre, hangos gondolatsorra reagáltak. Nem magyarázkodtak, válaszaik, mondandójuk őszinte meggyőződésükből fakadt. Ugyanúgy, ahogyan a felszólalók is igyekeztek — ellenzőkként ugyan — a lelkük mélyén felgyülemlett keserűséget a sajátjuként kiönteni.

Veress

A külföldi munkavállalás... ...és kérdőjelei

A közelmúltban a Központ tanácstermében a meghívott vállalati szakembereknek, az üzemi személyzeti vezetőknek és egy-két, a korábbiakban külföldön munkát vállalt bányásznak tartották az egyéni külföldi munkavállalás lehetőségéről tájékoztatót.

A HUNGAROWORK, külföldi munkavállalási iroda, KFT ügyvezetője, Földi Tamás tájékoztatta a megjelenteket. Beszámolt arról, hogy az iroda alapította a TESCO és az OMK, s három hónapja alakultak.

Nem titkolta, hogy konkrét munkavállalási lehetőség nincsen a zsebében a „vállalkozó kedvű” vállalati dolgozók számára. Azért jött, hogy megismertesse gondolatait, felhívja a figyelmet irodájuk létezésére, arra, hogy ők az egyetlen olyan KFT, akik egyéni külföldi munkavállalás ügyintézésével foglalkoznak.

Elmondta, bányász-kohász munkaerőre igény külföldről még nem jelentkezett. Ugyanakkor kórházi ápolószemélyzetre, vendéglátó szakmával rendelkezőkre, vasmunkásokra, öntvény- és formakészítők, esztergályosokra, olajvegyészet területén dolgozó szakemberekre a világ több pontján nagy a kereslet.

Érintőlegesen — minden konkrétumot mellőzve — volt azért szó kanadai, ausztráliai, szovjetunióbeli,

sőt még alaszakai munkavállalás lehetőségéről. Az anyagiak is szóba kerültek — kérdés, felelet alapon —, s az ügyvezető 700 kanadai dollár hazaküldését garantálta. Nem sőt, mondták a megjelentek közül többen, s volt aki azt is megkockáztatta, e pénzhez képest Mongóliában dolgozó bányászaink eleve közelebb és „aranybányában” dolgoznak.

Az iroda ügyvezetési honoráriumát is sokallták a tájékozottak, mondván 6,8 sőt 10 százalékos díjat fizetni havonta a kinntartózkodás teljes időtartamára, több mint sok.

Szó volt arról is, az iroda csak is szakmával és alapfokon (legalább) egy világnyelvet beszélő dolgozók munkaközvetítését vállalja. Mindezek ellenére a személyzeti vezetők kaptak azért pár jelentkezőlapot, melyet az esetleges nagy érdeklődés esetén fénymásolással sokszorosíthatnak az üzemek.

E sorok írója csupán egy dolgot nem ért az egészről. Ez pedig az, miközben a vállalat gazdasági vezetése türelemre és maradásra kéri dolgozóinkat, ugyanakkor, ha csendben is, de megteremtjük annak lehetőségét, hogy — egyenlőre — öntödei szakembereink, esztergályosaink vándorútra kelljenek. Még akkor is, ha mindenkinek szíve-joga, hogy marad-e, avagy tovább áll.

V. T.

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK Kiemelt TELJESÍTÉSE

(1989. I—X. hó)

VÁLLALAT:			
fémtermelés tkg	103,1		
vágathajtás fm	97,9		
létszám fő	93,5		
ERCDŐSÍTŐ ÜZEM:			
vegyi feldolgozás t	100,9		
BÁNYAÜZEMEK:	III.	IV.	V.
nyersérctermelés tkg	102,0	102,9	102,2
vágathajtás fm	96,8	101,4	95,3

Mennyi lesz a végkielégítés?

November 8-án sajtótájékoztatót tartottak az ÁBMH-ban, ahol természetesen sok szó esett az uránbányászat megszüntetése miatt keletkező munkakerő-gondokról, a problémák orvoslásának eszközrendszeréről, a MÉV dolgozóinak további sorsáról.

Kétes dicsőség, de lakóhelyünket — főként az uránbánya bezárása miatt — kritikus körzetként kezelik. Ezzel kapcsolatban Halmos Csaba, az ÁBMH elnöke a következőket mondotta:

— A jövőben minden olyan körzet megkaphatja a kritikus jelzést, ahol legalább 1000 munkahely megszűnik, és ennek kapcsán a dolgozók 1/4-e nem tud elhelyezkedni, avagy adott körzetben a munkanélküliségi ráta eléri az 5 százalékot.

Három új normatív eszköz bevezetéséről döntött a kormány, amelyeket kizárólag a kritikus körzetekben fognak alkalmazni. Az egyik a végkielégítés, a másik az áttelepülési támogatás, a harmadik pedig egy vállalkozást segítő támogatás.

A kritikus körzetekben dolgozók közül azok kapnak végkielégítést, akik legalább tíz évig az adott munkahelyen dolgoztak. Bizonyos egészségre ártalmas munkakörökben — és ez az uránbánya esetében konkrétan fennáll —, a

tíz évtől el lehet tekinteni. A végkielégítés nagyságrendje maximum 24 havi átlagkeresetnek felel meg. A végkielégítés után nem kell nyugdíjjárulékot fizetni — ennek megfelelően természetesen nyugdíj alapot sem képez —, a végkielégítés személyi jövedelemadó köteles, kivéve akkor, ha az illető vállalkozásba fekteti.

— A végkielégítés igénybevétele esetén a dolgozók jogosultak bizonyos juttatásokra, de értelemszerűen egyes más juttatásokat már nem vehetnek igénybe.

— Itt van egy időbeni korlátozás. Ahány hónap végkielégítést kap a dolgozó, annyszor három hónapig két eszközt kivéve juttatásai bizonyos juttatások igénybevételeinek lehetőségéből. Ez a két eszköz pedig az újrakezdési kölcsön, valamint az átképzési támogatás. Tehát pl. ha valaki kap 10 hónap végkielégítést, akkor harminc hónapig nem részesülhet — a fent említett másik két eszközt kivéve — egyéb foglalkoztatás-politikai juttatásban.

— Az áttelepülési támogatás maximum 500 ezer forintot kamatmentes kölcsön. A vállalkozóvá válást segítő támogatás egy, csak vállalkozásra felhasználható, maximum 200 ezer forintot összegű juttatás. Lásd az uránbánya esetében

konkrétan fennáll —, a (folytatás a 3. oldalon)

Személyi hírek

Nyugdíjazások, kinevezések

Dr. Virágh Károly kutatási osztályvezető 1989. június 30-án nyugállományba vonult. A kutatási osztály megszűnt, helyette geológiai osztály létesült, melynek vezetője november elsejével Bodrogi Frigyes.

Dr. Barabás Andor földtani főosztályvezető október 24-én nyugdíjba vonult. Utódául dr. Majoros Györgyöt nevezte ki a vezérigazgató november elseji hatállyal.

Dr. Patla Károly tervgazdasági osztályvezető december 15-én nyugdíjba vonul. Összevonásra kerül a tervgazdasági osztály, a munkaügyi osztály és a béreltszámolási csoport. Az osztály vezetőjének a vezérigazgató dr. Lábán Jánost nevezte ki. A munkaügyi osztály korábbi vezetője Juhász Károly a továbbiakban mint gazdasági tanácsadó tevékenykedik. Ezzel egyidejűleg a vállalat vezérigazgatója Forr Jánost az V. sz. bányauzem főkönyvelőjévé nevezte ki.

Dr. Marton István jogügyi osztályvezető december 31-én nyugdíjba vonul. Munkáját dr. Hasznos Árpád megbízott osztályvezetőként vette át október elsejétől.

Dr. Szikszai Géza belső-ellenőrzési osztályvezető december 31-én nyugállományba vonul. Utódja Óvári György, aki megbízott osztályvezetőként tevékenykedik december elseji hatállyal.

Várhegyi Pál területi főmérnök december 15-étől nyugdíjba vonul.

Dr. Bárány Imre, az Er-

mérnöke november elsejétől területi főmérnökként, a Központ biztonságtechnikai osztályán, mint környezetvédelmi és sugárvédelmi felelős koordinálja a vállalat ez irányú tevékenységét.

Sallai Árpád beruházási főosztályvezető november 15-étől mint műszaki-gazdasági tanácsadó tevékenykedik tovább.

Vállalatunk vezérigazgatója a beruházási és tervezési osztály élére Molnár Jánost nevezte ki, aki november 15-étől a munkacsoport vezetője.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:
Kablár János

Szerkesztő:
Ragoncsa János

Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
Bodó László

Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs.
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakmavezetői bizalmiaknál
Ny-623-4

Tervek és elképzelések

A műhelyek zsúfoltsága miatt a szabad ég alatt is dolgoznak a szerelők. Felvételiükön Öbert Csaba látható egy GAZ 66-os tehergépjármű karburátorának javítása közben. Csördör László felvétele

Gazdagságot nem, de valamit hoz a konyhára

A minisztertanácsi döntés óta, hogy felszámolják a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Természetes az is, hogy a vállalatot, minden üzemben halmozottan jelentkeznek a gondok. Problémákat jelent maga a bezárás ténye, de ugyancsak nem megy zökkenőmentesen majd egy esetleges átalakulás, kisebb egységekre szakadás sem. Természetes igénye mindannyiunknak, hogy ha úgy mond „karecsúsítva” is, de egyben, egy vállalatként megmaradjunk.

Amikor nyolcast kap a 8-as Feltörésről – letörten

Az utolsó mohikán nem lehet már úrhajós

Néhány évvel ezelőtt, amikor a III. sz. bányauzemben a KPV-s csapatok elkezdtek sorozatban „gyártani” az ikerfeltöréseket, mindenki úgy hitte, ez a jövő útja. Most, hogy a jövő már egyáltalán nem biztató, viszont egyre inkább látható az út vége, csupán egyetlen csapat dolgozik KPV-1B feltöréshajtó padozattal, a Darázs János vezette 8-as.

Ők is már csak néhány hétig, hiszen, ha végeznek a mostani munkahelyükön, valószínűleg fejtsébe irányítják majd őket, mert ahogy nincsen szükség több vágatra, úgy nem kellene már új feltörések sem.

Messze járunk már a tizenegyedik szinti aknarendezőtől, amikor a főszállító vágaton szorgoskodó torkrétezőkkel találkozunk. A minap felszerelt vibrógarat alatt betonozzák a vágatot.

Makra Ferenc körletvezető-helyettesétől megtudom, hogy ez az utolsó ilyen jellegű munkájuk, hiszen a jövőben már nem építenek ilyen töltőhelyeket.

csapatvezető. — En januártól elmegyek hatvanhárom százalékra, de a többiek nem nagyon örülnek, hogy a fejtsében folytatják majd. Húsz éve dolgozok vágvegen, ebből tizet padozaton, elég volt!

— Fő, hogy egészség legyen!

— Egészség? Húsz év a bányában nem múlik el nyomtalanul. Valami nyavalyát biztosan összeszed az ember. Éjjelente, ha felébredek, néha úgy érzem, mintha az ujjaim karvastagságúak lennének. De az orvosok szerint ez nem vibráció. Voltam hallásvizsgálaton is. Mondták guggoljak le. Ennyi volt a vizsgálat. Meg megtapogatták a bicepszemet, és áradozok, hogy ilyen szép, erős bányászt ők még nem láttak. És mi van azokkal a fiatalokkal, akik néhány év után elmennek rehabra? Valószínűleg azért vagyok olyan makkegészséges, mert keveset jártam a nyakukra. A húsz év alatt ha kétszer voltam táppénzen.

— Úgy tudom, szépen

meddig hordja a postás a bányászoknak a nyugdíjat, és meddig azoknak, akik nem ilyen körülmények között dolgoztak. Egy kétfalás NB-II-es futballistának harminc éves korára már mindene megvan, sőt összeszedett már annyit, hogy butikot, meg kocsmát nyit. Mi pedig húsz év kemény bányamunka után legfeljebb azt mondhatjuk el magunkról, hogy van egy tisztességes lakásunk, esetleg egy szőlőnk vagy kiskertünk, de oda az egészségünk. Hát ilyen jól keresünk.

Közben csapatvezető társai már „felszerelvényezték” a padozaton, és készen állnak a fúrásra. Darázs János is „gépre száll”. Még egy kicsit mókázik is, amikor föl hívja a figyelmünket, nézzük már meg, hogyan pattan be egy húszéves „öreg” bányász a „kretrebe”.

Nem csupán dolgozni — és alkalom adtán keseregni — tud, de a humor sem szokta elhagyni. Amolyan utolsó mohikán ő. Amikor

Beszállás a „kretrebe.” Darázs János csapatvezetővel és Török István vágárral (a képen erősen takarva) indulásra kész a feltöréshajtó padozat.

Csördör László felvétele

— Erdemes lesz majd körülnézni a csapat munkahelyén és környékén — mondja kísérőm a 8-as távoli fényekre mutatva. — Mindig olyan példás rendet tartanak, hogy párját ritkítja.

És valóban. A csuszkalásnak, a talpfák közötti botladozásnak egyszeriben vége, amikor a feltörés közelébe érünk. A talpunk alatt a perkolációról hozott kőzúzalék, a rakodógép valóságos ragyog, a szerszámok és a beépítésre szánt anyagok katonás rendben vannak a sorukra.

Darázs János csapatvezető és Csibi Tibor szakvezető néhány méter magasan a KPV munkapadján tevékenykednek, míg Török István vágár, aki most tartalékként van itt, a fúrószerák között válogat.

Aztán egyszerre csak a padozat nagy kerregéssel elindul lefelé, rövidesen nyílik a „kretre” ajtaja, és amíg felkiszűnek a fúrásokhoz, jut egy kis idő beszélgetésre.

— Decemberre kihajtjuk ezt a huszonegy néhány méter és végzünk a beszéléssel is — mondja a

keresnek, s a hatvanhárom százalék is tisztességes summát jelenthet.

— Jól keresünk? — kérdez vissza a csapatvezető. — Igen, a bányászokról mindenki azt tartja, hogy szépen keresnek. De azt már nem nézi senki, hogy

visszajött az orvosi vizsgálatról és faggatni kezdtek, mit állapítottak meg nála, ezt válaszolta: „Kutya bajom. Azt mondták, úrhajós ugyan már nem lehetek, de vadászpülőnek még megfelelnék egészségileg”.

N. G.

Mennyi lesz a végkielégítés?

(folytatás a 2. oldalról)

nyege, hogy ha valaki jogosultságot szerez az újrakezdési, vállalkozói kölcsönre, akkor az adott vállalatnál műhely, gépek, felszerelés juttatásával a vállalkozóvá váláshoz a helyi érdekegyeztető fórum a foglalkoztatás-politikai alaptól adott keretösszegnek megfelelően elősegítheti azt.

— Az uránbányászok végkielégítésével kapcsolatban konkrét választ kérünk az ABMH elnökétől, miszerint kik, és milyen mértékig jogosultak végkielégítésre?

— Halmos Csaba kijelen-

tette, hogy ez a regionális egyeztető fórumra tartozik. A rendszernek éppen az a lényege — mondotta —, hogy nem a kormány fogja megmondani, hogy Kiss István bányász vagy Nagy Péter vágár mennyi végkielégítést kapjon. A kormány csak abban foglalt állást, hogy a végkielégítés összege maximum 24 hónap. A fórum vizsgálja meg, hogy kiket javasol végkielégítésre, csináljon egy listát, hogy mondjuk három hónaptól 24 hónapig hogyan sorolja be a dolgozókat — munkaviszony stb. — sok mindent figyelembe véve.

Nógrádi Gábor

Veress Tamás

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

A Kutató-mélyfúró üzem dolgozói a következő kérdésekre kérnek választ:

1. Azok a nődolgozók, akik 34 évi munkavisztonnyal mennek nyugdíjba, megkaphatják-e a 40 éves jubileumi jutalmat?

A kérdésre Juhász Károly munkaügyi osztályvezető válaszolt: — A jubileumi jutalom rendszerét a Munka Törvénykönyve szabályozza. Az Mt. V. 63. § (2.) bekezdésében foglaltak szerint a 40 éves jubileumi jutalmat nyugdíjazás esetén azok is megkaphatják, akik legalább 35 évi munkavisztonnyal rendelkeznek. Ez már nagy méltányosság, s további engedményre a vállalatokat nem hatalmazták fel. Nincs tehát lehetőség 34 évi munkaviszton alapján jubileumi jutalom kifizetésére.

2. A korredeménnyel nyugdíjazott dolgozók vállalatnak-e munkát?

A kérdésre Juhász Károly munkaügyi osztályvezető válaszolt. — A korredeménnyel nyugdíjba ment dolgozókat is úgy kell tekinteni, mint az öregségi nyugdíjazottakat. Foglalkoztatásukra korlátozó intézkedés nincs. Az egész-

ségi állapotuk, illetve a magánszemélyek jövedelmeként befolyásolhatja a munkavállalásukat.

3. Kertvárosban lakó dolgozóink már sokszor kérték, hogy a Hajdú Gy. u. Sárohin tábornok út nyugati oldalán létesítsenek gyalogátkelőhelyet. Az ügyben írt levélünkre a város-gondnokság írásban választott, ami szó szerint a következőképpen hangzik:

Ertesítem, hogy a Hajdú Gyula u.—Sárohin tábornok út csomópont nyugati oldalán tervezett, kijelölt gyalogos átkelőhely engedélyeztetése folyamatban van. A tervek és a közvilágítás elkészülte után várhatóan 1990. második negyedévében valósul meg.

4. Az állami biztosító mikor fizeti ki a korredeménnyel nyugdíjazottaknak a CSEB 150-es biztosításban meghatározott 5000 forintot? A kérdésre Király László, az AB városi főkövetője válaszolt:

Telefon kérdésre válaszolva közöljük, hogy az Állami Biztosító a CSEB—80, CSEB 150 biztosítás alapján a tag öregségi nyugdíjazása esetén a CSEB—80 módozatra 4000 forint, a CSEB—150 módozatra 5000 forint egyszeri szolgáltatást nyújt. A szolgáltatás kifizetésének előfeltétele, hogy a biztosított részére a Magyar Társadalombiztosítási szerv öregségi nyugdíjat állapít meg, illetve a nyugdíj folyósítás kezdő napján a biztosított 5 éves megszakítás nélküli CSEB—80, CSEB—150-es tagsággal rendelkezzen.

A kivizsgálást végezte: Gácsi Máttyás

ták, közönség slágerlista. Műsorvezető: Valler Imre. Belépődíj 60 forint.

25-én szombaton 19.00—01.00 óráig Nostalgia és Rock And Roll Buli. Az 50-es, 60-as, 70-es évek nosztalgiaja. Régi nagy zenekarok, a „beatnemzedék” hősei és a rock and roll óriásai CD lemezekre és videóra. Műsorvezetők: Valler Imre és Berger Rudolf. Belépődíj: 60 forint

15-én 15.30 órakor: Csipkerózsika

16-án 16.00 órakor: Video Klub

19-én 10.00 órakor: Csipkerózsika

Ságvári mozi

18-án 16.00 órakor: Roger nyuszi (USA film)

18.00 órakor: Erzék

kek birodalma (japán film)

19-én 16.00 órakor: Roger nyuszi (USA film)

18.00 órakor: Erzék

kek birodalma (Japán film)

25-én Vérébelli hajsz

(USA film)

26-án Jó reggelt Vietnám

(USA film)

December 2-án: Rendőr

akadémia (USA film)

3-án: Rémult rohanás

(USA film)

Az előadások 16 és 18

órákor kezdődnek.

Esküdt Gyula elektrikus, Szávicz Péter erógépezelő, Orsós József külszíni csillés (Szolgáltató üzem), Papp István segéd munkás (Kutató-fejlesztő üzem), Bójtó Gyuláné könyvelő, Horváth József fakiadó, Lukács László fakiadó, Mayer István anyagkiadó, Szabó Károly anyagkiadó, Végh Zoltán kazánkezelő (Anyag- és áruforgalmi főosztály). Gaszt Ödön személyzeti előadó, Simon Elemérné raktáros, Háber János betanított munkás (Központ). Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk. Meghalt: Jádi Ferenc lakatos (ÉDÜ).

Az MSZP Pécs Városi Munkástagozatának felhívása

1989. október 4-én több mint 600 fővel megalakítottuk az MSZP Pécs Városi Munkástagozatát. Alapító nyilatkozatunkban megfogalmaztuk, hogy milyen pártot akarunk?

Olyat, amely a miénk, a bérből és fizetésből élők, a fizikai és szellemi munkásoké, a tagságé. Olyat, melyben nem születhetnek döntések a tagság megkérdése nélkül. Olyat, amely nem csak nevében munkástágot, hanem a politikai, jogi és cselekedeteiben is az. Olyat, amely alapvető célként a demokratikus szocializmusba való békés átmenetet fogalmazza meg, elhatárolja magát a polgári berendezkedés átvételétől, másfelől szakít a diktatórikus szocializmussal, a bürokratikus pártállammal.

Milyen párt született? Olyan, amelyet akarunk. A Magyar Szocialista Párt programjában célként a demokratikus szocializmust jelöli meg. A párt az emberi fejlődés egyetemes érdekeit, a humanizmust, a szabadságot, a demokráciát maradéktalanul vállaló marxista szellemű politikai szervezet. Folytatója a szocialista és kommunista mozgalom időtálló hagyományainak, magáénak vallja a szolidaritást és a társadalmi igazságosság elvét, az értékteremtő munka tiszteletét. Arra törekszik, hogy az emberek létbiztonságban éljenek, szabadon gyakorolják emberi és állampolgári jogait, kifejleszthessék képességeiket, s ezekre támaszkodva biztosíthatassák a társadalom mindenkor fejtettéi fokán elérhető legemebb létfeltételeket, jólétet. Marokán vállalja a bérből és fizetésből élők, a nyugdíjasok érdekeit, hitet tesz a kockázatot vállaló, új utakat kereső, jól képzett emberek mellett.

Munkások! Dolgozók! Nyugdíjasok! Lépjetek be a Magyar Szocialista Pártba! Lépjetek be az MSZP Pécs Városi Munkástagozatába! Dolgozzunk együtt közös céljainkért! Hívunk, várunk mindenkit, alapító tagjainkat, szimpatizánsokat, érdeklődőket!

Pécs, 1989. október 24.

Az MSZP Pécs Városi Munkástagozata szervezői:

Deák László,
Hágenthurn József,
Nyuli György,
Papp Gábor,
Radnóti János

Alapvető értéknek tekinti a munkához való jogot és a szociális biztonságot, fel kíván lépni a szélsőséges életszínvonal-különbségek mérsékléséért. Demokratikus párt, a tagság pártja, érvényesíti azt az elvet, hogy a tagság, a mozgalom minden választott testület ellenőriz.

Hogyan lehet valóban ilyen ez az akaratunkból is született párt? Úgy, ha mi tesszük ilyen-né! Nélkülünk, munkások, bérből és fizetésből élők, nyugdíjasok tagsága nélkül ez a párt sosem lehet ilyen, baloldali tömegpárt. Ezért hát a mi dolgunk, hogy megszervezzük önmagunkat éljünk az új, demokratikus alapszabály nyújtotta lehetőségekkel, s használjuk ezt fel valós érdekeink reális képviselőit, a párt minden szintjén, fórumán.

Úgy ítéljük meg, hogy a munkástagozat Alapítvány-nyilatkozatában, az új párt új programjában és alapszabályában megfogalmazottak megvalósítása csak úgy lehetséges, ha a Magyar Szocialista Párt Pécs Városi Munkástagozatoként folytatjuk tovább már megkezdett tevékenységünket.

Megalakult a Magyar Munkáspárt A Mecseki Ércbányászati Vállalat első alapszervezete

A MÉV III. sz. bányász üzem MSZMP bányász alapszervezetei közös taggyűlést tartottak október 31-én, ahol MSZMP—MSZP tagság regisztrálás mellett szóba került az MSZMP Munkástagozatának léte, nem léte. Mint ismeretes, október 4-én Pécs városában megalakult az MSZMP Munkástagozata, ahová az üzem dolgozói közül több mint 50 fő csatlakozott. A tagozat MSZP égisze alá történő átmentésével többen nem értettek egyet, ezért mint a tagozat jogutódja, megalakították a Magyar Munkáspárt alapszervezetét. Az alapszervezet csatlakozik Békéscsabán október 20-án megalakult Magyar Munkáspárthoz (MMP), részt vesz a párt programjának, alapszabályának kidolgozásában, és az alábbi felhívást teszi közzé.

Az MSZMP—MSZP kongresszusa a párt nevéből is törölte a munkás szót. Ezért politikai érdekeink képviselőit, védelmére új szövetségre lépünk a Magyar Munkáspártban.

A Magyar Munkáspárt osztálypárt, a bérből és fizetésből élők pártja. Célul tűzi ki a munkás szolidaritást, követeli a biztos munkalehetőséget, elutasítja a munkanélküliséget. A párt mozgalmi öröksége az MSZMP-nek. Sorai közé várja az uránbányászban dolgozókat vagy onnan elkerülteket, a szénbányászokat, az ipar, a mezőgazdaság, a szolgáltatás, a kereskedelem területén dolgozó fizikai és szellemi munkásokat, a

fégyveres erők és testületek, a munkásorség volt tagjait.

A pártban helye van mindazon becsület, munkásváltókra büszke elvtársaknak, akik tisztességgel végzett munkából és nem más országok adományaiból kívánják önmagukat, családjukat fenntartani.

A Magyar Munkáspárt magáénak vallja az elmúlt 45 év minden eredményét, vívmányát, a kommunista és munkásmozgalom haladást eszméit, a nemzetköziség elvét. Elhatárolja magát minden olyan társadalmi, politikai és gazdasági elvtől, melynek célja a kapitalista társadalmi rend visszaállítása.

Munkásönkormányzatot! A teljes egyenlőség elve alapján, minden szélsőségtől mentes baloldali párttal, egyesüléssel együttműködik a párt, az MSZMP újrakialakulása és politikai azonosság esetén annak integráns részeként tekinti magát. Politikai támogatásáról biztosítja az Urán Dolgozók Szakszervezeti Szövetségét (UDSZ).

Munkásfiatalok alakítsátok meg a MMP ifjúsági szervezetét!

A párt az alapokról indul, alulról építkezik, tudatában van annak, hogy nagy tábora lesz.

Munkások! Ne várjatok tovább! Alapvető érdekünk, hogy sorsunkat saját kezünkbe vegyük. Helyettünk más nem cselekedhet. Alakítsátok meg a munkáspárt alapszervezeteit.

Magyar Munkáspárt
MÉV alapszervezete
7673 Kővágószőlős

Munkástagozat az MSZP-ben

Az új párt jelképével, vörös szegfűvel fogadták az érkezőket a Tüzér utcai Mozgalmi Házban október 26-án. Előző napon a Dunántúli Naplóban felhívás jelent meg, az MSZP Pécs Városi Munkástagozatának felhívása, melyben a szervezők találkozóra szólították az MSZP-be már belépetteket, szimpatizánsokat, érdeklődőket.

Deák László megnyitójában arra hívta fel a figyelmet, hogy a kongresszus óta nyilvánvalóvá vált, a munkásoknak, — ideértve természetesen a nem fizikai, de munkásként gondolkodó egyéb foglalkoztatásúakat is — az érdekeiket meg kell jeleníteni az MSZP-n belül. Az elmúlt napok történései azt bizonyítják, hogy az országban folyó átalakulás a progresszív, józan, mértéktartó baloldal nélkül könnyen a jobboldal kezébe csúszhat át. A munkástagozat nem párt, célja, hogy szervezze, gyűjtse össze a munkásér-

dekeket, teremtsen politikai fórumot ennek a nagyszámú és minden modern társadalomban egyik meghatározó népességcsoportnak, legyen aktív politikai tényező a mai politikai élet palettáján, és delegáljon lehetőség szerint küldötteket a megyei és országos pártválasztmányokba is. Ezt kívánják elősegíteni azok a rendezvények, melyet a tagozat a munkáslakta körzetekben tervez november folyamán. A tervben szerepel országos MSZP-vezetők — Vastagh Pál, Pozsgay Imre — meghívása, és egy nagygyűlés szervezése is, ahol az előadó Nyers Rezső, az MSZP elnöke lenne.

Antal Gyula hozzászólásában összehasonlította az MSZP kongresszusán elfogadott programnyilatkozatot az előzetesen kiadott tervezettel. A kettő között 64 változást talált, melyből 37 volt tartalmi változtatás. Ezek mindegyike baloldallibbá, szocialistábbá, konk-

rétabbá tette azt a tervezetet, mellyel a párttaggyűlések általában egyetértettek. Eppen ezért meg nem értésének adott hangot, hogy most sokan bírálják a programot. Kijelentette, az elmúlt napok eseményei aggodalomra adnak okot. Egyes politikai megnyilvánulásai nincsenek szinkronban a kongresszus határozataival. Erre azonban nem az a természetes reakció, hogy hátat fordítsunk a pártnak, az MSZP-t belülről kell következtetesen baloldali politikára készíteni. Felszólította az aktív, tenniakaró magot, beszéljünk többet az emberekkel, menjünk közelebb, osszassuk a bizalmatlanságot, és a bizalmatlanságot. Javasolta, a tagozat forduljon levélben a fiatal munkásokhoz, melyben adjuk tudtukra, várjuk őket, számítsunk rájuk. Radnóti János a tagozat működésével kapcsolatos

praktikus kérdések között azt emelte ki, hogy ez nem párt, hanem mozgalom, melyben helyük van a bérből és fizetésből élők mellett a munkanélkülieknek is. Az Országgyűlés kitilthatta a pártokat a munkahelyekről, de a politikázást nem, s így a munkástagozatoknak helyük van az üzemekben munkaidőn kívül. A tagozat minden társadalmi mozgalomát megad az alakuló dolgozó önkormányzatoknak, melyek bizonyos tulajdonosi jogokkal is rendelkezhetnek majd, s ezt a tulajdonreform kapcsán elefejtik azok, akik csupán rekapitalizálódást, reprivatizálást emlegetnek.

Az MSZP Munkástagozatának első összejövetele felhívást intézett a megye többi városához, nagyobb üzemek munkásaihoz, alakítsák ki saját tagozatukat, segítsék a munkásszerveződést, szolidaritást.

K. J.

Művelődjünk Szórakozzunk

Allandó programok:

Hétfő: 16.00 óra: Fotóklub foglalkozása — klubterem.

Kedd: 18.00 óra: Zenés kondicionáló torna — nagyterem.

Csütörtök: 16.00 óra: Quadró divattánc klub — nagyterem.

16.00 óra: Video klub (páros heteken) — kabinet.

Péntek: 19.00 óra: Video disco — kis- és nagyterem.

Szombat: 19.00 óra: Nostalgia disco (havonta egy alkalommal) — kis- és nagyterem.

Vasárnap: 17.00 óra: Magányosok klubja — kis- és nagyterem.

Színházjáró busz indul: november 28-án, 13 órakor a kaposvári Csiky Gergely Színház: Az öngyilkos c. előadására. Rendezte: Asher Tamás. Részvételi díj: 200 forint.

Disco Minden pénteken 19 órától 01 óráig CYTI SOUND videodisco CD, HI-FI video európai és tengerentúli lis-

Személyi hírek

Nyugállományba került: Koppits Vilmos jegykiadó, Fórizs István márkakezelő, Nagy László geofizikus-technikus (III. sz. bányász-üzem), Kovács Gyula fűrdőkezelő, Bartos István körletvezető, Kalmár Ferenc külszíni segéd munkás (V. sz. bányász-üzem), Végh Gábor kompresszorkezelő, Vér Antal gépezelő, Limberdisz Nikolausz esztergályos, László József villanyszerelő, Kecskés Károly betanított munkás, Merkl István segéd munkás, Udvari László kazánkezelő, Balogh Mihály gépezelő, (ÉDÜ), Kesztyűs István díszpécsér, Kiss Márton erógépezelő,

Szakszervezeti tisztségviselők választása üzemekben

Szabó László

Tisztességes érdekképviseletet és érdekvédelmet

A szeptemberi szakszervezeti választásokon Szabó László csapatvezető vajúr nyerte el a dolgozók többségének bizalmát, így azóta a IV. sz. bányászati szakszervezeti bizottságának titkáráként tevékenykedik. Nevét az augusztus 30-ai demonstráción megismerhette az egész ország, de a munkahelyi kollektívától kiérdemelt bizalom nem csupán a bátor megnyilatkozásokból táplálkozik. Becsülik őt mint bányászt, aki a munkájával is élén jár, immár öt éve főbizalmiként tevékenykedik a dolgozókért, és mint Bányai Dolgozók Szakszervezete központi vezetésének tagja hallatja szavát az uránbányászok képviseletében.

— Önt tizenöt éves bányász múlttal, 34 évesen, ráadásul egy nagyon nehéz időszakban választották az üzem szakszervezeti bizottság élére. Nem nyomasztó a felelősség, és az, hogy az emberek ma mindent a megújuló szakszervezettől várnak?

— Kétségtelen, hogy most magas a mérce — mondja elgondolkozva Szabó László. — Az emberek bizalmát érezni nagyon jó dolog, de tudom azt is, hogy ez a bizalom addig tart, amíg eleget teszek a velem szembeni elvárásoknak. A legfőbb feladatunk a dolgozók érdekeinek képviselete és védelme, hiszen ez az ami minősíti a szakszervezeti munkáját, a tisztségviselők tevékenységét. Hiszek a mi erős szakszervezetünkben, és úgy gondolom, az UDSZ-be azokat is sikerül majd tömöríteni, akik időközben elkerültek a vállalatból.

— Ha már itt tartunk, Ön mint a központi vezetés tagja közvetlenül mondhatná a kapcsolatban álló BDSZ-szel. Miként fogadták ott „főnt” az UDSZ megalakulásának híreit?

— Meglepődést is tapasztaltam, de mindenki megértette a lépés szükségességét. Az is nyilvánvaló, hogy amíg a BDSZ tisztességesen képviseli érdekeinket, mi nem fogunk kiválni belőle. A bányászegységre különben is nagyobb szükség van, mint valaha. Mindenki tudja, mit csinálnak ma Magyarországon a bányászattal. Ugyanakkor szükség van erős, egységes szakszervezetre is. Hogy miért? Aligha kell magyarázni, hogy mi folyik az országban. Kezdték az ifjúsággal, és ott van, ahol van. Folytatták a párttal, és ott van, ahol van. Nem kell hozzá nagy logika, rövidesen a szakszervezeteken a sor, hogy az oszd meg és uralkodj elvén a tömegeket szétforgácsolják.

— November végén tartja a BDSZ soron következő kongresszusát, amelyen Ön hivatalból részt vesz. Milyen várakozásokkal utazik a tanácskozássokra?

— Először is keserű szájjal utazom, mert a kong-

resszust hét végén rendezik. Félreértés ne essék, én tisztában vagyok a munkaidőalap védelmének szükségességével. Mint szakszervezeti tisztségviselő eddig is részt vettem jópár hétvégi rendezvényen. A kongresszust azonban legálább pénteken el kellett volna kezdeni. A hétfő, az hétfő. Ki fog ránk figyelni ebben az országban? A kongresszustól pedig azt várom, amiről az imént beszéltem, a bányászegység erősítését.

— Visszatérve az üzem, vállalati területre, mi a véleménye az úgynevezett rétegszervezetekről?

— Jó dolog az, ha hasonló helyzetű, azonos gondokkal küszködő emberek együtt keresik a problémák megoldásának orvoslását. Ha van erre igény, és ez egy alulról jövő, életképes kezdeményezés, akkor állunk elébe. Mi biztosítunk helyet szavazati joggal a szakszervezeti bizottságban. Mondom, ha van rá igény és szükséges, mert például nálunk a IV. sz. bányászati üzemben, és ezt már szemünkre is vetették, nem alakult meg a rehabilitált dolgozók rétegszervezetének a helyi csoportja. De miért? Mert nem is volt szükség rá, hisz a dolgozók által választott főbizalmiak közül négy rehabos volt.

Vagy ott az ifjúsági rétegszervezet kérdése. A szeptemberi választások során a tagság tíz főbizalmi szavazott bizalmat. Közülük csupán három az idősebb dolgozó, a többi fiatal, ami nem is csoda, hiszen már harminc év alatt van az átlagéletkor az üzemben. Ha ők nem tudják képviselni megfelelően a fiatalok érdekeit, hát akkor nagy baj van. Egyébként épp a minap jártak nálam fiatal műszakiak azzal, hogy szeretnék megalakítani a fiatal műszakiak rétegszervezetét. Nekik speciális gondjaik vannak, ezeket ők tudják a legavatottabban közvetíteni. Természetes, hogy szavazati joggal biztosítunk helyet a vezetőjüknek az üzem szb-ben.

— Úgy hírlék enyhén szólna nem túl rózsás az emberek hangulata itt a IV. sz. bányászati üzemben, de hát ez vállalati szinten is elmondható. Hogyan éli meg ezt egy újonnan választott szb-titkár?

— Valóban nagyon rossz a hangulat lent a bányában. Ezen nem is igen lehet csodálkozni, hiszen ennyi embert ilyen sokáig bizonytalanságban tartani — már ami a jövőnkét, a végkielégítés mértékét stb. illeti —, nem túl szerencsés dolog. Az emberek azonban talán most már kezdik megérteni, hogy inkább várni kell türelemmel egy elfogadható döntésre, mint hogy sietessük a dolgot és rossz jogszabályt emeljenek törvényerőre. Mert ma Magyarországon nincs nehezebb és lassúbb dolog, mint egy rossz jogszabályt módosítani — mondotta végezetül Szabó László.

N. G.

Zsiros József

Törvényes keretek között, jó célokért

A megújulás szellemében tartották meg a vállalati és üzemi szakszervezeti választásokat az elmúlt hónapokban. Mint mindenütt, így a III. sz. bányászati üzemben is fokozott az érdeklődés és figyelem kísérte a tisztségviselők megválasztását. S mit tartogattok? Hatalmas meglepetést! S aki mindezt „elszenvedte”, Zsiros József vajúr. A választás napján leadva szavazatát, csapattársaival lezárt a bányába, s mint újonnan választott üzb-titkár szállt ki.

Ki ő? 1953-ban született Nyiradonyban. Iskoláit Debrecenben fejezte be. Tíz évvel ezelőtt költözött családjával Pécsre. Előbb a Mecseki Szénbányáknál mint csillás, majd közel három év után a III. sz. bányászati üzemben segédvajúrként dolgozott a 42-es csapatban. A szakszervezeti mozgalomban már ipari tanulóként bekapcsolódott. Később a III. sz. bányászati üzem VI-os körlet pártalapszervezete titkárának választották.

— A titkárválasztást követően szóbeszéd tárgyát képezte, hogy csalással került a „báronyszékre”. Mi az igazság?

Természetesen nem igaz. Ezt bizonyította a törvényes keretek közötti eljárás, és a szavazás hiteles megtörténte.

— Hogyan viseli el a hirtelen jött változást?

— Igyekszem alaposan átgondolni helyzetem súlyát, és e mozgalommal járó felelősségvállalást.

Debreczeni Péter

Teljes nyíltság és nyitottság

— Ez az első munkahelyem, 1967 óta dolgozom a vállalatnál. A III. sz. bányászati üzemben földalatti lakatosként dolgoztam 1973 áprilisig, amikor is az Anyag- és áruforgalmi főosztályra jöttem át anyagellátási ügyintézőnek. Csoportvezetőként 1979. november óta tevékenykedem. Gépésztechnikusként a rak-tározás, anyagellátás közel áll hozzám, sőt különböző szakképesítő tanfolyamokat is elvégeztem az itteni jobb munkavégzés érdekében.

— A szakszervezetnek 1967 óta vagyok a tagja, a bányászati üzemben nem végeztem ilyen jellegű munkát, inkább a KISZ-ben tevékenykedtem. Az anyagosztályra kerülve a pártmunkába és a szakszervezetbe egyaránt bekapcsolódtam, ez utóbbiban propagandistaként.

— Meglepetésként ért az, hogy — most a választásokon — titkárként egyáltalán szóba kerültem, hogy az emberek jelöltek. A három javasolt személy közül végül is engem választottak meg a dolgozók.

— Az az észrevételem, hogy sokkal kevesebbet tudnak az emberek magáról a szakszervezeti munkáról, azok eredményeiről, mint a tényleges munka,

— Előzetesen számított-e erre a sikerre?

— Nem, mert titkári réményeim nem voltak.

— Akkor most mégis miért vállalta?

— Mert nem vagyok meghátráló ember, de ami még ennél is több, úgy érzem, ha a legtöbb dolgozó rám szavazott, akkor ezt a titkári funkciót el kell vállalnom.

— Mit szándékozik tenni a tagság érdekképviseletében?

— Szeretném a munkát a törvényes keretek között végezni, a jó célok megvalósítása érdekében, és méltóképpen képviselni dolgozóinkat a különböző fórumokon, szervezetekben, védeni az érdekeiket, ha jogosak, mindenütt, mindenkiel szemben.

— A ma körülöttünk kialakult helyzetben úgy érzem, nem mindig lehet majd a törvényes utat járni. Ilyen esetben mit lépne?

— A törvényeket természetesen betartom, mert én csak a becsületes munkának vagyok a híve. Döntéseimben sosem a saját érdekeimet, hanem a többi becsületes ember érdekeit tekintem elsődlegesnek.

— Mit tart ma a legfontosabb feladatának?

— Mindenekelőtt a dolgozók jövőjét biztosítani. Mint ismeretes bezárják a bányát, ez munkanélküliséget jelenthet. Könnyen az utcára kerülünk. Ami tőlem telhető, mindent elkövetek, hogy minél kevesebb legyen a megoldatlan gond-

és probléma, a dolgozó jogosnak vélt sérelme.

— Érez-e magában annyi bátorságot, hogy a dolgozók igazságáért harcolva szembekerüljön az üzemvezetéssel, vagy akár a vállalattal?

— Az igazságos ügyért mindent felvállalok...

— Az üzemben milyen szakszervezeti mozgalmat szeretne létrehozni?

— Egységes, erős szakszervezetet, azonos munkatársakkal. Úgy érzem, most van a legnagyobb szükség az erős összefogásra, gondoljunk igazságos orvoslásra érdekében.

— Az üzemek felett már javában folyik a visszaszámítás. A dolgozók sérelmezik, hogy kevés az ezirányú információ a sorukkal kapcsolatban. Mit tervez ezzel kapcsolatban?

— Ezeket a gondokat vállalom, javítunk az információ áramlásán, és csak a valós tényeket közöljük. Az emberek az igazságot várják, és azt kell megkapniuk, még ha olykor fájdalmas is.

— Az utóbbi években eléggé elmarasztalták a szakszervezetet, hogy „bólogató” szervezet. Várható-e hogy javul az önállósága?

— Igen, meg kell újítani a mozgalmi munkát, vissza kell szerezni a szakszervezet tekintélyét, és a tagság bizalmát.

— Végeztél mit kérdezzék önmagától?

— Azt, hogy támogatja-e mindenki az elképzeléseimet, hogy érdemes-e mindent csinálnom, amibe belekezdtem.

K. M.

jöttét, de ugyanígy a rehabilitált dolgozókat is. Minden tagozat jogosult az elkülönült érdekképviseletre, hiszen ezeknek a rétegeknek más és más gondjaik vannak, lehetnek.

— A vállalat jelenlegi helyzete a hagyományos érdekképviseleteket — bér-lakás — is megkérdőjelezi, mivel nem tudjuk, lesz-e vállalat egyáltalán a közeljövőben. Ennek ellenére a szakszervezeti munkában próbálunk újítani. A szövetséghez kapcsolódóan önállóan fogjuk kialakítani a működési szabályzatunkat. Gyakorlatilag az a helyzet, hogy a régi hagyományos szb. felállást nem folytatjuk tovább. A megválasztott titkár és helyettese egyenrangú, megosztjuk egymás között a munkát. Az említett hagyományos szb. helyett szűkebb vezetői testület van, ami a mi esetünkben öt embert jelent. Ha kialakulnak a rétegszervezetek, azok vezetőit feltehetően — ezen gondolkodunk — bevonjuk a vezetésbe.

— A szakszervezet hagyományos érdekvédelmi szerepe meg kell hogy maradjon, sőt azt növelni kell. Ha lesz vállalat, ha nem, kell lennie egy olyan szervezetnek, amelyik úgymond emelkedik az ígéretekre, emlékszik a jogokra, s azokat nem engedni elveszni. Ez a szakszervezet, a bejegyzés alatt álló Urándolgozók Szakszervezete.

— V —

Steinhöfer Károly

A nyugdíjasok is a vállalat létehez kötődnek

A vállalathoz 1956-ban került, a sztalinec-műhelybe szerelődnek. Ez az akkori Főműhelyhez, a Szolgáltató üzem jogelődjéhez tartozott. Mindez 1960-ban megszűnt, azaz átalakult, és azóta már csak a Szolgáltató üzem forog a közszájon. A főműhely, s ezen belül a sztalinec-műhely már történelmünk egy darabkaja csupán. Steinhöfer Károlyt 1957-ben kérték fel, hogy vállaljon szakszervezeti munkát. Először az üzemi szakszervezeti bizottság bérfelelőse lett, azt követően — fél év múlva — titkárnak választották meg. Lényegében — ezt kevesen mondhatják el magukról — 1957-től egészen nyugdíjba vonulásáig, 1984-ig látta el az üzemi szb-titkári teendőit.

— Sok átszervezést élt meg — meséli —, hiszen az egykori kis 250 fős üzemből végülis ezer dolgozót foglalkoztató komoly üzem lett.

— A nyugdíjas alapszervezet szakszervezeti bizottságába 1985-ben választottak be, míg a mostani választáskor titkárnak jelöltek, majd választották meg.

— Maga a választási munka eléggé szerencsétlenül sikerült, ugyanis az volt az elképzelésünk, hogy három alapszervezetet hozunk létre. Egyet a keresetkiegészítések és rehabilitáltak részére, egyet a Tüzér utcától keletre lakóknak, s egyet az ettől nyugatra élőknek. Végül is nem sikerült megvalósítanunk, hogy ne egy ezer fős alapszervezet legyünk. Annnyit sikerült csupán elérnünk, hogy megválasztásra került a keresetkiegészítésben részesülő szakszervezeti bizottsága.

— Nem szerencsés az a helyzet amibe most a vállalat került, hiszen ez a nyugdíjas alapszervezetünket is, sorsunkat, létünket komolyan befolyásolja. Ha a vállalat jogutód nélkül megszűnik, biztos, hogy hiányzik majd a nyugdíjasoknak — tudjuk természetesen, hogy az aktív dolgozóknak is, hiszen biztos anyagi bázist jelentett a vállalat. Segélyekre közel egymillió forintot kaptunk évente, ami most bizonytalanra vált. Ezért is lenne szerencsés, ha a vállalat talpon maradna, mivel a kisnyugdíjasok az így biztosított segélyektől nem esnének el. Szorítunk ezért a vállalatnak, nem tudok mást mondani.

— Súlyos kérdések nehezednek ma a vállalatra és mindannyiunkra. Mi, nyugdíjasok most a helyiséget ingyen kapjuk, ami jó dolog, de az is jó, hogy van hol találkozunk. Hallani olyan hangokat, a vállalat a munkásszállót eladta, eladja, viszont mi akkor hová megyünk? Annyi biztos, ennek az alapszervezetnek meg kell maradnia, bármilyen

(folytatás a 6. oldalon)

Nyilas Misik ötven dollárja

Oly jó és megnyugtató, hogy e kis hazában mennyire kellemes dolga, élete van az átlagpolgárnak. Irigykednek is a külhonban élő, oda véletlenül kiszakadt magyarok. Mert gondjaik vannak. És hozzájuk képest napról napra győtrőbbek. Nem tudják elkölteni a pénzüket, s a munkaidő ledolgozása után kénytelenek kikapcsolódni, sőt úgy istenigazából pihenni. Henyélnék.

Mi bezzeg, mindig dolgozunk nép lévén, látástól mikulásig hajtuk a pénzt. Mert nálunk az Isten pénze sem elég. A betevő falatra jó ha felik a havi fixből. Igaz, vannak gondtalan rétegek, akik úgy tűnik egyre többen lesznek.

A kormány feltehetően most is ezt ismerte fel, azaz, hogy minden állampolgárnak ezentúl, nagy kegyesen, évente egyszer a nyugati utazásokhoz 50 dollárt odavet. Ennyi pénzzel tessék már megmondani, hová utazzon a hazai pógár? Mert ezzel az összeggel már Eszéken is kiröhögnek. Bécsben szoba sem állnak a magyarral, a nyugatnémet határig meg jó, ha ennyi pénzből a benzint futja. Párizs, Róma, Barcelona, Athén s a mind többek által újabban felfedezett Istanbul ezentúl sokunknak majd csak a könyvekből mesél. Mi több, a csoró magyart a külföld be sem engedni ennyi pénzzel, hiszen ott a munkanélkülieknek is több a segélye.

De mesélnek majd azok az úgazdagok még különbekezt is, akiknek eddig bőven jutott a valuta elköltesére. Ők az egy napos „gazdag” turisták, kik mezzel az utazással a szomszédok nagylányát. Ők azok, akik a Trabantra feltornázzák a két mázsa hűtőládát, a csomagtartót telerakják műszaki műtűrökkel, a bőröndöt pornokazettákkal. Nos, az 50 dolláros rendelkezés ennek nem vet véget, mert nekik ezek után is meglesz a valuta „ellátmányuk”. Kinek a ládafiában, másnak a legalizált valutaszámláján, a szerencsésebbeknek a nyugati rokonoknál.

Igy a kormány, úgy tűnik, a kisembernek tett megint csak keresztbe, aki a világtúléveléte ezentúl csak légyecsapónak foghatja be. De hát végül is jó ez így, mert megkíméljük magunkat a külföldi utazásoktól, zsúfolt autószárdáktól, a hangulatos kiskocsmáktól, kellemes kemping nyugalmától, s a legfontosabbtól, az évekig tartó spórolástól. Mert hát ez tényleg örjítő volt. Lassan gyűjtögetni a valutakeret forintértékét, lebeszélni a gyereket az új magnóról, mondván, két év múlva inkább a Pradóban nyithatod nagyra a szemed. És a hülye ember még azt is eltervezte, hogy a negyvenharmadik születésnapját majd Lisszabonban, családi körben ünnepli meg. De miközben mindez a fél-száz dollár ismeretében kész röhej, addig a televízió azt mutatja, ma ötezen hoztak az országba márkás gépesített szekeret.

De különben is mi közöm van nekem, nekünk hétköznapi, kopott sátras, utaznivágyó turistáknak mások valuta költéséhez? Mi közünk van az ország adósságállományához, túl azon, hogy unokáink is azt fizetik majd. Mit ér így a demokrácia első beharangozójaként a mindenkinek biztosított világtúlével?

Mit ér az ötven dollár ha még egypárszor leértékelik a forintot? Arról nem is beszélve, hogy tisztességtelen egy olyan intézkedés amelyik a történet a szemfülest, a gazdagot, a feketézót előnybe részesíti. Azzal, hogy ők elkölthették valutakeretüket ilyen olyan csecsebecsék vásárlására. Ugyanakkor a becsületes, kispénzű — jövőre is utazunk gyerekek — alapon most szépen és sokadszor pofára esett. Tessék megmondani milyen alapon, van-e erre egyáltalán magyarázat? Nem lehet! — tartják most vissza azok turista ellátmányát, akik bent hagyták, s nem vettek rajta szines, fotocellás herehimbálót a hamburgi zárt utcában. Miért van az, hogy mindig a Nyilas Misiknek rúgnak a hátsójába? Miért mindig ő előttük ürül ki a húsos fazék? Arról nem tehetnek, hogy lassabban mozdul a kezük, de ez is csak azért van, mert a mások gyorsabban reagálnak.

Es hát amúgy is hamis ez az 50 dolláros micsoda. A felhangot az adja, hogy miközben hirdetjük a nagy szabadságot meg a világtúléveléte, kiderül, mese az egész. Mert ebből a pénzből senki sem — pardon, nem a melós — fogja megtalálni a Niagara vízesést, az Ausztráliában ugráló kengurukat, mert ez az összeg fabatkát sem ér. Olyannyira, hogy maholnap ennnybe kerül majd egy éjszaka az örfüi víztelepünkön. Persze csak akkor, ha a vállallattal együtt esetleg azt is megveszi majd egy nyugati vállalat. Ha másért nem, ezért az élményért érdemes szeszporolni új valutakeretünkre a forintokat.

Veress T.

(folytatás az 5. oldalról)

lyen formában is. Bizunk abban, nem maradunk támogatás és helyiség nélkül, s hogy a legjobban rászorultakat a továbbiakban is tudjuk majd segíteni. Kell, hogy legyen megoldás, még ha tornyosulnak is, a felhők a fejünk felett.

— Mint új titkárnak, az elmondottak miatt tehát nagy terveim, újat hozó elképzeléseim nemigen lehetnek. Minden hígfolyós állapotban van még. Úgy gondolom, a jövő év közepén látunk majd tisztán. Akkorra tudjuk meg, mi lesz velünk, mire számíthatunk. A mostani bizonytalanság nem alkalmas arra, hogy a jövőt tervezgessük. Amíg konkrétumokkal nem rendelkezünk, messzemenő terveket, elgondolásokat felesleges szövegtünk.

V. T.

Alfától Vénuszig Tenisz egész éven át Bogyay a vállalati bajnok (?)

Mint azt lapunk korábbi számaiban már többször is hírül adtuk, egyre népszerűbb vállalatunk dolgozói körében a tenisz. Ennek alátámasztására csak egyetlen adat: az ideai vállalati bajnokságra már negyvenegyen neveztek, és aligha vitatható, hogy a labdajátékok közül — a focit leszámítva — a fehér sport művelőinek van a legnagyobb bázisa a MÉV-nél.

A legjobbak rendszeresen részt vesznek a városi teniszszövetség által rendezett versenyeken, számos értékes helyezést szerezték az amatőr viadalokon. Az ideai esztendőben kilenc ilyen tornán indultak a mévesek, és az Alfa Kupától a Vénusz Kupáig csaknem valamennyien legalább a negyedöntőig jutottak. Egyéniben leginkább Varga Béla remekelt, aki bronzérmert szerzett a városi amatőr bajnokságon, és dobogóra állhatott három másik versenyen is.

Párosban Bogyay Ferenc (Központ), volt a legeredményesebb. Még márciusban az ideinyitói versenyen ezüstérmes lett Varga Bélával az oldalán, majd később fiával ifj. Bogyay Ferencel (IV. sz. bányauzem) párban szerzett értékes helyezéseket. Október végén a Vénusz Kupán harmadikak lettek, míg néhány nappal később a DEDÁSZ Kupán csak a döntőben szenvedtek vereséget.

Teniszezőink jól szerepeltek a különböző csapatversenyeken is. A városi amatőr csapatbajnokságon a MÉV együttese az ötödik helyen végzett. A Szakszervezeti Sportnapok keretében lebonyolított viadalon a Központ a legjobbak között, az úgynevezett I. sz. ágón szerepelt, és ott igen értékes harmadik helyet szerezték meg. Még, fényesebb sikernek örülhetünk a III. sz. bányauzemiek, hiszen ők csoportjukban az élen végeztek, és jogot szerezték az úgynevezett szuperdöntőn való indulásra.

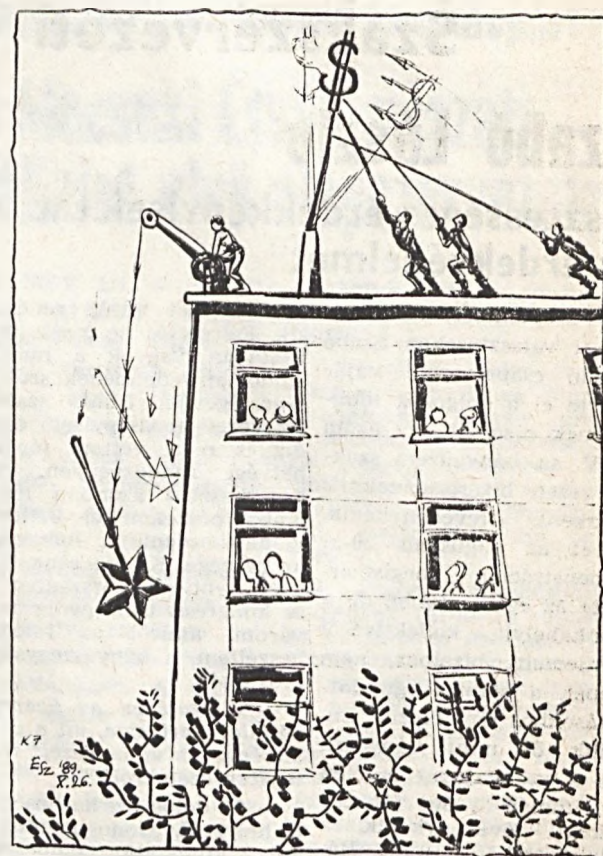
N. G.

Visszatérve a rekord létszámmal lebonyolított vállalati bajnokságra, jobbára a papírforma igazolódott. Párosban — itt tizenhat duó versenyzett — a legesélyesebbek jutottak a legjobb négy közé. A döntőbe jutásért a Szabó Győző—Pados Imre (III. sz. bányauzem) kettős három játszmában verte a Mészáros Endre (V. sz. bányauzem)—Kiss László (III. sz. bányauzem) párost. A két Bogyay is nehéz csatában diadalmaskodott a dr. Gömöri István—Kulcsár László (Központ) duó ellen.

A döntőt aztán meggyőző játékkal Bogyayék nyerték, bizonyítva, hogy a városi versenyeken elért sikereik után nem estek vissza formájukban.

Sok izgalmat hozott az egyéni verseny is. Itt is jobbára a papírforma igazolódott, talán csak Kulcsár László korai kiesése jelentett meglepetést. A legjobb négy között az idősebb Bogyay látványos játékkal nyert dr. Gömöri ellen, a második ágon Szabó biztosan verte páros társát, Padost. A nagy izgalmakat és látványos labda meneteket hozó döntőben Bogyay kezdett jobban és megnyerte az első játszmát. A másodikban Szabó erősített és kiegyenlített. A mindent eldöntő harmadik játszmában eleinte úgy tűnt, a tavalyi bajnokot nem lehet megállítani. Bogyay már 5-0-ra vezetett és egyetlen játék hiányzott a győzelméhez, ám Szabó nem tisztele a címvédőt. Egymás után négy gémet nyert, és ő adogatott volna amikor közbeszólt a teniszszök réme, a sötétedés. A döntő így félbeszakadt.

Folytatásra a kitűzött időpontban nem került sor Szabó Győző makacs könyeksérülése miatt. Ellenfele nagyon sportszerűen hozzájárult, hogy ha felgyógyul, játsszák újra a döntőt. Kérdés persze, hogy lesz-e még idén olyan jó idő, hogy ismét megmérkőzzenek?

Jelképváltás '89

Előd Szaniszló rajza

A BDSZ-sorsjegyek nyereménylistája

A Bányai Dolgozók Szakszervezete által indított sorsjegy-akció befejeződött, és a sorsolás az 1989. október 10-i központi vezetőségi ülésen megtörtént. A nyertes sorsjegyek számát az alábbiakban közöljük:

223 973,	229 583,	229 834,
274 026,	289 881,	290 949,
354 830,	382 672,	412 655,
439 101,	449 950,	501 401,
528 211.		

A nyeremények a Bányai Dolgozók Szakszervezete főkönyvelőségén (Budapest VI. Gorkij fasor 46-48) 1989. december 31-ig a sorsjegyek felmutatása mellett személyesen vehetők át.

A BDSZ központi vezetőségének közleménye az 1989. évi bányásznaphoz kötött sorsjátékról:

A Központi vezetőség által elfogadott sorsjátékokra 600 ezer darab 20 forintos névértékű sorsjegyet bocsátottunk ki. Az akcióban a kibocsátott jegyek 53,2 százaléka értékesítettük. A Mecseki Ércbányászati Vállalat 36 ezer darab sorsjegyből 14 564 darabot értékesített, amely a kapott sorsjegyek 40 százaléka, értéke 291 280 forint.

Az összes bevétel 6 379 890 forint, a kiadás (54 db nyeremény, dologi kiadások) 1 024 880 forint, így a nyertes sorsjegyek 5 355 000 forint, melyet szociális célokra fordít a BDSZ.

Kispályás labdarúgó-bajnokság

XV. játéknapp november 6.

EREDMÉNYEK:

III. üzem „B” — IV. üzem „B” 5:0, IV. üzem fejlesztés — Szálló 3:0, Szolgáltató — V. üzem 3:0, Anyagosztály — V. üzem „A” 3:0.

VÉGEREDMÉNY 1989.

1. Központ	18 13 1 4 75:40 27
2. Szolgáltató	18 11 3 4 70:53 25
3. Anyagosztály	13 12 1 5 48:34 25
4. IV. üzem fejl.	18 10 4 4 47:31 24
5. V. üzem „B” *	18 9 2 7 67:48 19
6. III. üzem „B” *	18 7 5 6 50:45 18
7. IV. üzem „B” *	18 6 2 10 60:56 13
8. III. üzem „A” *	18 5 3 10 30:66 12
9. V. üzem „A”	13 3 - 15 51:74 6
10. Szálló *	18 2 3 13 33:84 6

* 1 pont levonva

A Ho Si Minh parkból Genovába?

Ismeretes, hogy a Magyar Ifjúság-Centrum kupa országos kispályás labdarúgó tornájának a győztesei olaszországi társasutazáson vehetnek részt, és a jövő évi futball vb-n a helyszínen is megcsodálhatják a világ legjobb csapatainak küzdelmeit.

A megyei selejtezők november második felében kezdődnek, és a negyven induló között ott lesz három méves együttes is. A Központ a Palatinusz, a Flamingó és a POTE csapatával viv majd selejtezőket körmérkőzéses formában. Az V-ös üzemiek a Hunor Központ, a Dundj és a BÉV Lakics együttesével

kerültek egy selejtező csoportba, míg a petőci legénység a Határőrség és a Fiatalok nevű alkalmi baráti társaság ellen kísérheti meg a továbbjutást.

A csoportgyőztesek és a selejtezők két legjobb másodikja kerül majd a megyei középdöntőbe, amelyet márciusig kell lebonyolítani.

Remélhetőleg csapataink ez alkalommal is kitesznek magukért és bár a Ho Si Minh-parkból jóval nehezebb eljutni Itáliába mint mondjuk nézőként végigszervezni egy magyar bajnoki meccs 90 percét, de az előbbi legalább megéri megpróbálni.